

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

לפני **כבוד השופט, סגן הנשיאה עמי קובו**
כבוד השופט מיכאל קרשן
כב' השופטת מרב גרינברג

בעניין: מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז מרכז
ע"י עו"ד שירה לייטרסדורף

המאשימה

נגד

מוחמד תאג'
ע"י עוה"ד אבי כהן ונוראן עבאסי

הנאשם

הכרעת דין

השופט מיכאל קרשן

פתח דבר

1. בלילה שבין יום חמישי 8.10.2020 ליום שישי 9.10.2020 התפרץ אדם לדירתו של מר סימון קרמנוקיאן, זקן ערירי כבן 92 (להלן: **המנוח**), בקומה השלישית והעליונה של בניין "רכבת" ברחוב החשמונאים בעיר לוד (להלן: **הדירה**), בעוד המנוח בדירה. הפורץ ניסה לפתוח את דלת הכניסה של הדירה באמצעות מברג (להלן: **המברג**), אך הדבר לא צלח בידו. הפריצה לדירה התבצעה בסופו של דבר דרך חלון חדר המקלחת, אליו השתלשל הפורץ מגג הבניין, אליו הגיע מכניסה אחרת. הפורץ שבר את רפפות התריס החיצוני שעל החלון, שבר את הזוגית, ונכנס דרך החלון לחדר המקלחת.

לאחר מעשה נמצא המברג על גבי רפפה שבורה על גבי שברי זכוכית שהיו מונחים על רצפת חדר המקלחת. על המברג אותרה **תערוכת דנ"א**. אין חולק כי פרופיל הדנ"א של הנאשם, אשר הכיר היטב את המנוח ואת הדירה מעבודות שיפוץ שביצע בה מספר חודשים קודם לכן, נמצא כחלק הדומיננטי בתערוכת.

2. הפורץ תקף באכזריות רבה את המנוח, ועל פי הממצאים בזירה גרר אותו מחדר לחדר בדירה, תקף אותו בכל חלקי גופו וחנק אותו. החבלות שנמצאו על גופתו של המנוח לימדו כי מותו נגרם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

כתוצאה מכל אחד משלושה מנגנוני המתה שונים שנגרמו מהמכות, שכל אחד מהם התרחש בעת שהמנוח היה עדיין בין החיים.

מן ההרס והחורבן שהותיר הפורץ בדירה עולה בבירור כי הפורץ תר אחר רכוש בדירה.

3. המחלוקת העיקרית, שלא לומר היחידה, בין הצדדים, נוגעת לזהות הפורץ שתקף את המנוח והביא למותו. המאשימה סבורה כי הציגה ראיות שמוכיחות את אשמתו של הנאשם במעשה מעבר לכל ספק סביר, ואילו ההגנה סבורה כי קם ספק סביר באשמה המיוחסת לנאשם.

כתב האישום

4. נגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר ייחס לו את העבירות הבאות: **רצח בנסיבות מחמירות** לפי סעיף 301א(א)(2) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**), **כניסה והתפרצות למקום מגורים** לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, **שוד בנסיבות מחמירות** לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, ו- **ניסיון לקשירת קשר לפשע** לפי סעיף 499א(1) ביחד עם סעיפים 406(ב) ו-402(ב) ועם סעיף 25 לחוק העונשין.

כתב האישום תוקן בהמשך על דרך של הוספת עדי תביעה ותאור שונה של אופן התפרצות הנאשם למקום מגורי המנוח.

5. **לפי עובדות כתב האישום המתוקן**, המנוח התגורר בתקופה הרלוונטית לכתב האישום בגפו בדירה. לאורך תקופה של שנה ומחצה לפני האירוע מושא כתב האישום, ביצע הנאשם עבודות שיפוצים ואינסטלציה בתשלום בדירה עבור המנוח.

במועד שאינו ידוע למאשימה במדויק, בחודש יולי שנת 2020, התגלע סכסוך בין הנאשם לבין מאיר באסה, אחיינו של המנוח (להלן: **מאיר**). מאיר טען בפני הנאשם כי הוא אינו מסיים עבודות בדירה ששכרן כבר שולם, ואף "סוחט" כספים מהמנוח הקשיש. מאיר דרש מהנאשם להשיב כסף למנוח ולחדול מלהגיע לדירה. בשל טענת הנאשם כי גבה מהמנוח את שמגיע לו, הציע מאיר לנאשם כי יפנו לבורר בעניין, אך הנאשם ניתק קשר עם מאיר.

ביום 8.10.2020 בערב, עת שהה הנאשם בעיר יפו בבית ידידו ראזי בולאד (להלן: **ראזי**), סיפר הנאשם לראזי על אדם מבוגר שחי לבד בדירה בלוד וברשותו כספת וכסף רב, כ-100,000 ש"ח. הנאשם ניסה לקשור עם ראזי קשר לביצוע פשע, היינו לחבור אליו במטרה להתפרץ לדירת המנוח, בעוד חלקו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

של ראזי יהיה לתצפת מתחת לבניין בו מצויה הדירה ולהתריע עם בוא כוחות משטרה (להלן: תכנית ההתפרצות).

בהמשך הערב, סמוך לשעה 23:00, הגיעו הנאשם וראזי במונית לבית קרובי משפחתו של ראזי בלוד (להלן: בית הקרובים). בעת שהותם בבית הקרובים המשיך הנאשם לנסות לקשור קשר עם הנוכחים לחבור עמו להוציא לפועל את תכנית ההתפרצות, אך איש מהנוכחים לא נענה להצעתו. הנאשם עזב את המקום.

במהלך אותו הלילה, בתאריך 9.10.2020 סמוך לשעה 2:00, הגיע הנאשם לדירה והתפרץ לתוכה דרך חלון חדר המקלחת.

בעת שהותו בדירה בה נכח אותה עת המנוח, חיפש הנאשם אחר הכספים, רוקן מגירות, הזיז חפצים ורהיטים. הנאשם התעמת עם המנוח כדי שיחשוף בפניו הכספת והכספים המוחזקים בדירה. הנאשם גער במנוח שוב ושוב "איפה הקוד", "תביא את הקוד", תוך שהוא תוקף אותו ומכה בכל חלקי גופו, בעיקר בפלג גופו העליון, בפניו, בראשו ובחזהו, והפעיל לחץ על צווארו של המנוח, על פיו ועל אפו.

כתוצאה מהמכות דימם המנוח ונגרמו לו חבלות רבות, בעיקר בפלג גופו העליון, שברים בעצם החזה ובצלעות, חבלת ראש, דימום תוך גולגלתי, וכן נגרם לו תשינג חבלתי שהביא למותו.

הנאשם גנב מהדירה כספים בסכום לא ידוע, הכניסם לשקית ונמלט מהדירה.

יריעת המחלוקת

6. במענה לכתב האישום המתוקן, שהוגש ביום 25.5.2021, אישר הנאשם כי עבד בדירה בעבודות אינסטלציה ושיפוצים במשך תקופה לפני הרצח. עוד אישר הנאשם כי ביום 9.10.2020 שהה בעיר לוד, אך כפר בכך שהגיע לדירה והתפרץ אליה, וכן בכך שקשר עם אחרים לפרוץ לדירה כאמור וביתר העובדות שיוחסו לו בכתב האישום.

7. במהלך ניהול המשפט התברר כי ההגנה אינה חולקת על עובדות רבות נוספות: על כך שהנאשם נסע בליל הרצח מיפו ללוד בלוויית ראזי; על כך שהתקיים מפגש בבית קרוביו של ראזי, בני משפחת עבד אל האדי בלוד, משם הנאשם סולק בסופו של דבר; על כך שפרופיל הדני"א של הנאשם נמצא על גבי המברג; על קיומה של שיחת הטלפון המפלילה עם ראזי (אם כי נתן לה פרשנות אחרת);

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

על כל הסרטונים בהם רואים את הנאשם בליל הרצח, לרבות אלה שמתעדים אותו סמוך מאוד לדירת המנוח; על חזרתו ללוד באותו הלילה במונית; על החזר החוב לנואל; על מנגנון ההמתה; ועוד.

8. כמו כן, בשלב הסיכומים על-פה הובהר על ידי ב"כ הנאשם כי אין חולק כי הפורץ המית את הנאשם במהלך שוד, ועל כן אם ייקבע כי הנאשם הוא הפורץ, יש להרשיעו בעבירה לפי סעיף 301א' לחוק (עמ' 1664 ש' 25 – עמ' 1665 ש' 9; ראו גם סעיף 3.א. לסיכומי ההגנה בכתב).

מסכת הראיות

9. מסכת הראיות שהובאה בתיק זה אינה כוללת בחובה ראיה ישירה המפלילה את הנאשם בביצוע העבירות המיוחסות לו, אלא בעיקר ראיות נסיבתיות. אולם, כוחן של אלו אינו נופל מכוחן של ראיות ישירות, שכן, כידוע, ניתן להרשיע אדם על בסיס ראיות נסיבתיות בלבד מהן ניתן להסיק מסקנות לוגיות החלטיות ביחס לעובדות הטעונות הוכחה.

כדי להימנע מהסקת מסקנות שגויות ממכלול הראיות מקובל לפסוע בדרך "המודל התלת שלביו", שלפיו **בשלב הראשון** נבחנת כל ראיה נסיבתית בפני עצמה ועל בית המשפט להכריע האם ניתן להשתית עליה ממצא עובדתי; **בשלב השני** נבחנת מסכת הראיות בכללותה לצורך קביעה אם היא מסבכת את הנאשם בביצוע העבירה [ראו ע"פ 2050/21 **אלהואשלה נ' מדינת ישראל** (16.5.2023), (להלן: **עניין אלהואשלה**)].

בשלב השלישי, עובר נטל טקטי לכתפי הנאשם ועליו לספק הסברים חלופיים העשויים לשלול את המסקנה המפלילה או להקים ספק סביר. לרוב מדובר בגרסתו החלופית של הנאשם [ע"פ 8957/21 **קרא נ' מדינת ישראל**, פסקה 25 לפסק דינו של כב' השופט י' אלרון (22.5.2023)]. משמעותו של ספק סביר היא שניתן להסיק מן הראיות הנסיבתיות הסבר אפשרי וסביר אחר השולל אחריות פלילית [ראו ע"פ 2697/14 **חדאד נ' מדינת ישראל** (6.9.2016), פסקה 72 ואילך; ע"פ 6392/13 **מדינת ישראל נ' קריאף** (21.1.2015) וכן **עניין אלהואשלה**, פסקה 56 לפסק דינו של כב' השופט ח' כבוב].

10. בעניין **קרא** (פסקה 26 לפסק הדין) נקבע כדלקמן בנוגע לטיבו של ההסבר החלופי שעל הנאשם לספק לאחר שהועבר אליו הנטל הטקטי כאמור:

"יודגש, הסבר חלופי במסגרת השלב השלישי נדרש להיות בעל אחיזה ריאלית בחומר הראיות, עליו לעמוד במבחני השכל הישר וניסיון החיים ועליו להקים ספק אמיתי ומהותי, המאושש בראיות,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

באשר לאשמתו של הנאשם. אפשרות תיאורטית או דחוקה שמעלה המערער כדי לכרסם באשמה הניכרת מהראיות הנסיבתיות – אינה מספקת (ע"פ 1464/21 קפוטטין נ' מדינת ישראל, פסקה 33 ((11.9.2022)).

כשם שהמסקנה הלכאורית נובעת מבחינת מארג הראיות הנסיבתיות כמכלול, כך ההסבר החלופי נדרש להציע גרסה שלמה ביחס למסקנה הנשקפת מהצטברות הראיות הנסיבתיות ולא די בהצעת הסבר "תמים" שיש בכוחו לזכות ביחס לכל אחת מהראיות. בנפרד (ע"פ 3965/22 טל נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (30.3.2023)). בדומה, ככל שהמסקנה הלכאורית מעוגנת יותר בחומר הראיות, כך נדרש ההסבר החלופי ליתן מענה הולם ומבוסס אף הוא למארג הראייתי.

11. אלה היו הראיות המרכזיות ועדי התביעה המשמעותיים שהובאו להוכחת אשמת הנאשם: עדותו של מאיר באסה, אחיינו של המנוח; עדות ידידו של הנאשם ראזי בולאד; עדות נואל תאיה (להלן: נואל) אשר התגוררה בזמנים הרלוונטיים בביתו של איברהים סקה (להלן: איברהים) בו התאכסן גם הנאשם; עדות איברהים; עדות המהנדס רוני אברהמי בנושא איכונים, עדותו של ד"ר אלון קריספין לעניין מנגנון המוות, עדות הרופא המשפטי ד"ר אנדריי קוטיק לעניין שעת המוות, עדותו של ד"ר מיכל שיינפלד וסני"צ תניה רם לעניין הדנ"א, צילומי מצלמות אבטחה, עדות פקד נועם גונן מהמעבדה הניידת; עדות פקד אהרונסון ממז"פ העוסק בתחום סימנים; עדות המדובב מ'; ועדות הממונה על החקירה רס"ב מני ורניצקי.

במשפט העידו עדים נוספים: פאתחיה מולד אשתו של ראזי ויוסף פלד אחיו למחצה; פקד אביעד לוי – מומחה להשוואת טביעות נעליים; אלפונסו בן טולילה – מומחה לפיתוח ט"א; הפתולוג ד"ר ריקרדו נחמן (לעניין סימנים שנמצאו על הגופה); הינאת אבו מוסא ועלי אל מרבו – שכניו של המנוח; נהג המוניית חסן זערור והנוסע מוחמד אברהם (לעניין נסיעת הנאשם מלוד ליפו); המטפלת של המנוח עיטף אבו גאנם; ג'ומעה אנטילאת, חסיב עבד אלהאדי וג'אבר עבד אל האדי – שהיו נוכחים במפגש עם הנאשם וראזי; המדובב "חסן" ומפעילו רני"ג אבי סילברה; וכן שוטרי הסיוור ספיר אברהם אייבו ומארק סביטקין.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

12. הנאשם העיד להגנתו, וכן הביא לעדות (בסיוע המשטרה) אדם המכונה "חנטוש", שלטענת הנאשם סיפק לו סמים בליל הרצח.

13. לבקשת ההגנה אף ערכנו ביום 24.1.2023 סיור במקום.

ממצאי עובדה

א. הפריצה לדירה נעשתה מחלון חדר המקלחת, אליו הגיע הפורץ מגג הבניין, לאחר שלא הצליח לפרוץ את דלת הכניסה

14. מעדויותיהם המקצועיות והמהימנות לעילא ועילא (ועל כך לא חלקה ההגנה) של מומחי מז"פ, איש המעבדה הניידת פקד נועם גונן (חוות דעתו ת/20, ת/21) וחוקר תחום סימנים פקד אייל אהרונסון (חוות דעתו ת/19 והתמונות ת/19א – ת/19ג), עלו בין היתר הממצאים הבאים בכל הקשור לפריצה לדירה:

- על הצד החיצוני של דלת הכניסה נמצאו עקבות נעליים.
- סימני לחץ הנראים כסימני ניסיון פריצה נמצאו על המזוזה המזרחית של דלת הכניסה ועל הדלת בגובה 104 ס"מ.
- צרור מפתחות תואמים לבריחי הדלת נמצא בתוך הדירה.
- במרפסת שעל גג הבניין נמצאו סימני עקבות נעליים וכן חוסר באבק על גבי לוח הפלסטיק השקוף שמעל המרפסת (סנטף). על גבי צינורות הסמוכים לחלון המקלחת נראו סימני נגיעה.
- חלון חדר המקלחת היה סגור בבריח. זכוכית החלון הייתה שבורה ברובה אך חלק משברי הזכוכית נתונים בתוך מסגרת החלון, וחלק מהם על רצפת חדר המקלחת. רפפות תריסי החלון היו עקורות (למעט הרפפה העליונה), שתיים מהרפפות מונחות על אדן החלון ושתיים על הרצפה. על אחת הרפפות שהייתה על אדן החלון נמצא חור/חתך מאורך.
- שברי זכוכית ושתי רפפות פלסטיק הדומים לממצאים שנתפסו בחדר המקלחת נמצאו בחצר המזרחית של הבניין מתחת לחלון חדר המקלחת.
- מברג בעל ידית פלסטיק בצבע אדום נמצא מונח חלקו על רצפת חדר המקלחת חלקו על רפפה של תריס.
- בדיקת השוואה שבוצעה באמצעות מיקרוסקופ העלתה כי קיימת התאמה מלאה בסימנים אקראיים בין המברג לבין הסימנים שהתקבלו ממשקוף הדלת, המכונה בחוות הדעת, המזוזה המזרחית. אין אפשרות שמברג אחר יישא את הסימנים הייחודיים הללו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

- בעת שהוטבעו סימני הפריצה על הדלת הייתה הדלת סגורה ונעולה (עדות פקד אייל אהרונסון, עמ' 886).

15. לשם המחשת הממצאים העיקריים יובאו כעת שני צילומים שהוגשו כחלק מתיק המוצגים :

16. תצלום 2 מת/21 :

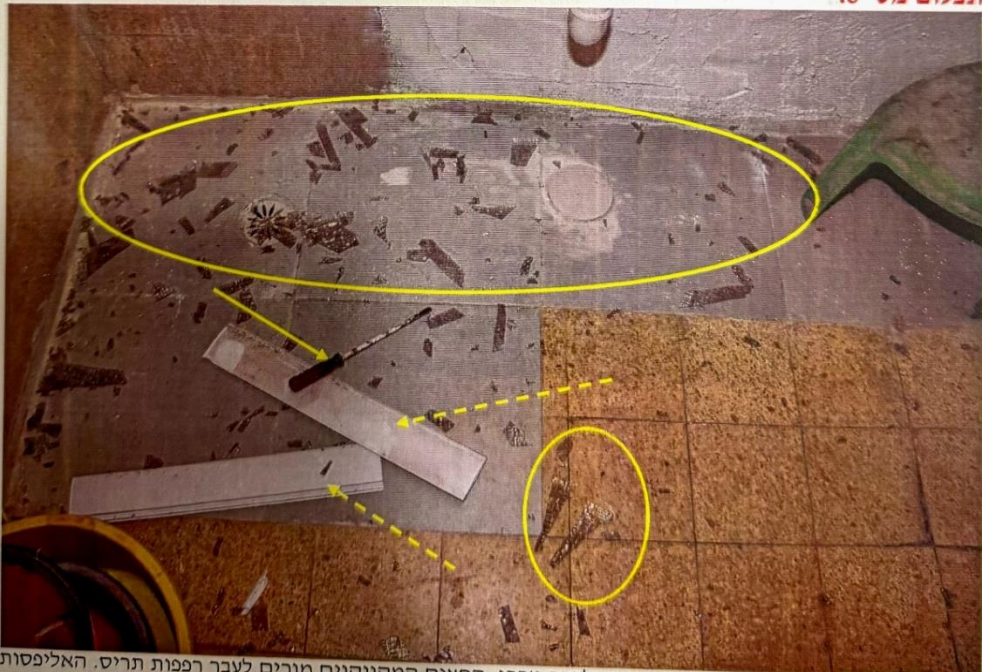
בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

18. ותצלומים 7 ו-8 מת/20:

מבט לעבר חדר המקלחת. החצים מורים לעבר שברי זכוכית הנתונים במסגרת החלון. החץ המקווקו מורה לעבר רפפת התריס העליונה. **תצלום מס' 8.**

מבט לעבר רצפת חדר המקלחת. החץ מורה לעבר מברג. החצים המקווקים מורים לעבר רפפת תריס. האליפסות מקיפות חלק משברי הזכוכית.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

19. על מנת להגיע אל גג בניין ה"רכבת" יש להיכנס לבניין בכניסה אחרת (לא זו ממנה אפשר להגיע לדירת המנוח), לטפס במעלה גרם מדרגות, להוריד סולם תלוי ממקומו על הקיר, לטפס עליו, לפתוח את הפתח העולה לגג ומשם לעלות לגג.

יובהר כבר כאן כי לא ניתן באישון לילה לאתר את הסולם המאפשר עליה לגג, המצוי כאמור בכניסה אחרת, מבלי להכיר היטב את הבניין ואת דרך הכניסה לגג.

20. כאמור, לבקשת ההגנה, ערכנו סיור בזירה, ובין היתר ביקרנו במרפסת החיצונית וראינו את החלק השבור של הסנטף, התרשמנו מדלת הכניסה, נכנסו לחדר המקלחת ואף עלינו במעלה גרם המדרגות בכניסה הסמוכה המוביל לעליה לגג הבניין.

21. בסיכומיו ביקש ב"כ הנאשם לפגום בממצאיו של פקד אייל אהרונסון בנוגע לסימני ההטבעה של המברג, בטענה כי חוות דעתו אינה עולה כדי "ראיה מדעית" קבילה, בהתאם למבחני הלכת Daubert v. Merrell Dow Pharmaceuticals, Inc., 509 U.S. 579, 113 S. Ct. 2786, 125 L. Ed. (1993) 469 (2d), שאומצה בפסיקה הישראלית בע"פ 9724/02 אבו חמאד נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(1) 71 (2003) (להלן: הלכת אבו חמאד), בהקשר לראיית הדני"א.

טענה זו לא אוכל לקבל. הלכת Daubert עניינה באופן בו בית המשפט מכיר בתקפותה של ראיה מדעית חדשה, ואילו ממצאיו של פקד אהרונסון בנוגע לסימני ההטבעה שהותיר המברג במשקוף דלת הכניסה בדירת המנוח הם בבחינת "קרקע חרושה", ואין בשיטה בה נערכה הבדיקה שום חידוש.

פקד אהרונסון בחן את סימני ההטבעה שהותיר הכלי שבאמצעותו בוצע ניסיון הפריצה על גבי משקוף הדלת, ומצא כי אלה נגרמו באמצעות המברג שנתפס, ורק באמצעותו (עמ' 870 ש' 13-14). כך עשה לאחר שערך בדיקה מיקרוסקופית מדוקדקת (עמ' 878 ש' 18-19), שתוצריה הובאו לפנינו ואף הוצגו במהלך עדותו (עמ' 874), שהראתה כי הסימנים הייחודיים שעל גבי המברג תואמים באופן מושלם לסימני הפריצה. בניגוד לסברת ההגנה בסיכומיה בכתב, בדיקה מסוג זה אינה נדרשת לתיקוף סטטיסטי, משום שהיא פרטנית. בהינתן אופי הבדיקה, מומחה התביעה לא אמור היה לעבוד עם בסיס נתונים ולא נדרש לתיקוף מצד מומחים נוספים, ובניגוד גמור לטענות ההגנה פקד אהרונסון דווקא הפנה לספרות מקצועית לתמיכה בשיטת הדירוג והמסקנות הנהוגה ביחס לבדיקות השוואתיות במעבדה בה הוא עובד (ת/19, נספח ב' לחוות הדעת בסעיף 9).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

זאת ועוד. השכלתו של המומחה בתחום הנדסת החומרים וניסיונו המקצועי ארוך השנים בתחום החקירות והמז"פ (עמ' 855-856), בהחלט מספיקים לצורך קביעתו כי לחפץ דוגמת מברג, אשר יוצר בייצור המוני, סימנים מיקרוסקופיים **ייחודיים** אשר נוצרו בתהליך הייצור עצמו או במהלך "חיי" החפץ לאחר מכן (עמ' 857).

יצוין גם כי ב"כ הנאשם, עו"ד וול ולאחריה עו"ד כהן, אשר חקרו את העד ארוכות, לא הציגו לו שאלות כלשהן לעניין מומחיותו, ונראה שלא בכדי. אכן, לו ביקשה ההגנה לפגום בממצאיו של המומחה, או בתקפות בתיאוריה המדעית או הבסיס לשיטת עבודתו, יכולה הייתה לעשות כן באמצעות ראיות אמפיריות סותרות והעדת מומחה נגדי מטעמה (השוו: הלכת אבו חמאד, עמ' 81 מול האות א).

22. סיכומו של דבר, לא מצאתי פגם כלשהו בממצאים שנקבעו בחוות דעתו המקצועית של מומחה התביעה פקד אהרונסון.

23. ההגנה טענה עוד בסיכומיה (בעמ' 19) כי לא יתכן ששוטרי הסיור, מרק סביטקין וספיר אייבזו, אשר הגיעו ראשונים לזירת הרצח, "סיפרו" שלא ראו מברג בחדר המקלחת. **טענה זו אין לקבל.**

השוטר ספיר אייבזו לא נכנס כלל לדירה, אלא העביר את מפתח הדירה שקיבל ממאיר לנועם גונן, אשר נטל אחריות על הדירה (דוח הפעולה ת/49; עמ' 1276 ש' 16).

השוטר מרק סביטקין נכנס לדירה ורשם שברצפת חדר המקלחת הבחין בחלון קטן ששבור פנימה כך שהזכוכיות בתוך החדר. העד אכן לא הזכיר בדוח שלו מברג ואמר בעדות (שנשמעה שלוש שנים לאחר מעשה) שאילו היה מבחין במברג היה מציין זאת בדוח, ואולם עד זה רשם בדוח הפעולה ת/48 פרטים תמציתיים ביותר ומיד יצא מהדירה והזמין מד"א, וזמן קצר ביותר לאחר מכן הגיעו איש או אנשי מז"פ למקום ונרשם הדוח המפורט בידי פקד נועם גונן, שהבחין בזכור במברג. בנסיבות אלה אין לדעתי לייחס משקל כלשהו לכך ששוטר הסיור מרק סיטבין לא הבחין במברג אשר היה מונח על רפפות חלון חדר המקלחת.

24. **לא מצאתי ממש בטענת ההגנה כי לא ניתן היה לפרוץ לדירה דרך חלון המקלחת.**

פקד נועם גונן קבע בחוות דעתו ת/22 כי ממכלול הממצאים בזירה, ההסתברות שהפריצה נעשתה מחלון המקלחת – לאחר שנכשל ניסיון פריצת דלת הדירה, היא הגבוהה ביותר, דרגה אחת מתחת לוודאות (עמ' 720). עוד העיד כי מידות החלון היו 50 על 45 ס"מ, וגם בהתחשב בכך שפתח זה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

היה צר יותר בשל שבירי הזכוכית שנותרו בו במהלך הפריצה, אדם בעל גוף ממוצע יכול היה להשתחל דרכו ללא קושי (עמ' 718-720, 837). בנוסף העיד פקד גונן כי אדם בהחלט יכול היה להשתלשל מהגג, מרחק של 93 ס"מ עד לקצה החלון (עמ' 728).

מסקנותיו של פקד גונן הגיוניות וסבירות, ועליהן יש להוסיף את התרשמותנו הבלתי-אמצעית ממבנה גופו הצנום של הנאשם, ובאמצעות הסיוור שערכנו במקום גם מן האפשרות להגיע לחלון המקלחת דרך הגג.

25. אוסף הראיות שפורט לעיל מבסס במידת הוודאות הנדרשת במשפט פלילי את הממצא העובדתי שלפיו הפורץ ניסה תחילה לפרוץ את דלת הכניסה הנעולה באמצעות המברג, ולאחר שהדבר לא צלח בידו עלה לגג באופן שתואר לעיל וחדר לדירה דרך חלון חדר המקלחת.

קיימת גם אפשרות – אך זו לא הוכחה במידה הנדרשת בפלילים ועל כן לא תיקבע כממצא – כי לאחר הפריצה והרצח יצא הפורץ מדלת הכניסה, לאחר שפתח אותה באמצעות צרור המפתחות שנמצא זרוק על רצפת הדירה.

ב. המנוח החזיק בביתו שטרות כסף טורקי והיו לו שעון זהב ושרשרת מזהב

26. מאיר העיד כי המנוח שהיה ממוצא ארמני, נהג לנסוע באופן תדיר לטורקיה לאחר שאשתו נפטרה (עמ' 27 לפרוטוקול הישיבה מיום 21.10.2021; ת/55 – רשימת כניסות ויציאות מישראל של המנוח, המאשרת גרסה זו). עוד מסר מאיר כי הנאשם החזיק בבית כסף טורקי, שאריות מנסיעותיו לטורקיה. נהג המנוח להניח על השולחן מטבעות ושרטות טורקיים בשווי נמוך, ומאיר ראה אותם במו עיניו, גם חודש לפני הרצח (עמ' 28-31 לפרוטוקול הישיבה מיום 21.10.2021). מאיר עמד על גרסה זו גם בחקירה הנגדית המאומצת שנערכה לו בנושא (עמ' 83-84 ועמ' 92-107 לפרוטוקול הישיבה מיום 21.10.2021). הוא אישר שבחקירותיו במשטרה שכח להזכיר את נושא הכסף הטורקי, אך נזכר בפרט זה, לו לא ייחס תחילה כל חשיבות, לאחר שהחוקר מני ורניצקי התקשר אליו ושאל אותו בנושא (ת/69).

27. עוד סיפר מאיר באמרתו האחרונה במשטרה (ת/61, ת/61א), במענה לשאלה אם יתכן שהיה לנאשם פריט ייחודי שנגנב במהלך הפריצה, כי לנאשם היו שעון מזהב ושרשרת מזהב, בהם נהג להתפאר, ואת אלה מאיר לא איתר לאחר הרצח (ת/61א עמ' 15-16; חקירתו הנגדית עמ' 63-64 לפרוטוקול הישיבה מיום 21.10.2021).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

28. עדותו של מאיר הייתה מהימנה לחלוטין. ניסיונות ההגנה לפגום במהימנותו בדרך של הפניית חשדות למעורבות כזו או אחרת שלו ברצח המנוח לא התבססו על ראיות כלשהן, ונדונו לכישלון. גם העובדה שמאיר לא זכר את צבע השטרות ולא ידע לתאר אותם במדויק, אינה גורעת ממהימנותו (עמ' 103-100 לפרוטוקול מיום 21.10.2021). הדעת נותנת כי לא מצא תחילה חשיבות לציין את השטרות הטורקיים עקב שווים הנמוך. חשיבותו של הכסף הטורקי התבררה רק בהמשך בעדותה של נואל, שלדבריה קיבלה מהנאשם שטרות טורקיים סמוך מאוד לאחר הרצח.

29. בהסתמך על עדותו המהימנה של מאיר אני קובע, אפוא, כי המנוח החזיק בביתו שטרות של כסף טורקי בערך כספי נמוך, וכן שעון מזהב ושרשרת מזהב.

ג. הפריצה לדירה התרחשה בלילה שבין יום חמישי 8.10.2020 ליום שישי 9.10.2020, ככל הנראה לאחר השעה 1:00 ובכל מקרה לא יאוחר מהשעה 4:00

30. גופת המנוח נבדקה ביום 9.10.2020 בשעה 18:00 בידי הרופא המשפטי ד"ר אנדריי קוטיק, אשר קבע את שעת המוות בין 12 ל-24 שעות טרם הבדיקה. בחקירתו הנגדית הסביר העד כי הערכה זו נעשתה על בסיס צפידת המוות וכתמי המוות שנמצאו על הגופה. המומחה העיד כי הערכתו זו אינה מדויקת, והטווח יכול לנוע גם בין 8 ל-36 שעות טרם הבדיקה (עמ' 1023 ש' 17-19).

31. האחרונה שראתה את המנוח בחיים הייתה עובדת הסיעוד עיטף אבו גאנם (להלן: עיטף). היא ביקרה אצל המנוח ביום חמישי 8.10.2020 בשעה 16:00, השאירה את הדירה מסודרת ונקיה, חלון חדר המקלחת היה שלם ולא היה מברג על הרצפה (עמ' 1076 ש' 1-23).

32. מאיר הגיע לדירה ביום שישי 9.10.2020 בסביבות השעה 12:00 בצהריים. הוא דפק בדלת, ומשלא שמע תשובה דחף את דלת הכניסה, שהייתה טרוקת אך לא נעולה, ונכנס פנימה. מיד כשנכנס למקלחת הבחין שהחלון למעלה היה פתוח (עמ' 44 ש' 28-30 לפרוטוקול הישיבה מיום 21.10.2021).

33. עלי אל מרבוץ, שכנו של המנוח מהכניסה הסמוכה, ראה את הסולם המוביל אל הגג תלוי במקומו ביום חמישי בשעה 20:20, עת חזר מתפילה, ובשעה 4:30 לפנות בוקר יצא שוב לתפילה וראה את הסולם תלוי על פתח הגג (אמרתו ת/97 אשר הוגשה כתחליף עדות ראשית). העד העיד בחקירתו הנגדית כי כנראה שהכניסה לגג הייתה אחרי 1:00 בלילה, כי הוא הלך לישון בסביבות שעה זו ולא שמע רעש (עמ' 1061).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

34. **הינאת אבו מוסא**, שכנה נוספת שגרה בדירה מתחת לדירת המנוח, העידה כי בליל האירוע, בשעה 1: 30 או 2: 30 התעוררה מרעש חריג של הזזת דברים כבדים בדירה מעליה, שלרוב שקטה מאוד (אמרתה ת/96 אשר הוגשה כתחליף עדות ראשית). מחקירתה הנגדית של העדה לא הוברר האם כשהתעוררה הסתכלה בשעון, אך היא עמדה בתוקף על גרסתה שהרעש נשמע בין השעות 1: 30 ל-2: 30: וכך שללה את טענת הסניגור כי יתכן שהרעש נשמע בבוקר, שכן בשעה 4: 00 כבר התעוררה לתפילה, ועל כן ברור שהרעש שהעיר אותה נעשה קודם לכן (עמ' 1052 ש' 11 ; עמ' 1053 ש' 22).

35. משילוב עדויות מהימנות אלה, עם העובדה כי הפריצה לדירה נעשתה מחלון חדר המקלחת אליו הגיע הפורץ מנג בניין ה"רכבת", והעובדה כי הגישה היחידה לגג היא מגרם המדרגות הסמוך לדירתו של העד עלי אל מרבע, נובעת המסקנה כי הפריצה לדירה נעשתה בחלון הזמנים המפורט למעלה.

ד. על גבי המברג נמצא פרופיל הדנ"א של הנאשם, כפרופיל הדומיננטי בתערובת ובה שני פרופילי דנ"א

36. ממצא זה אינו שנוי במחלוקת (סיכומי הנאשם עמ' 18).

37. לא אוכל לקבל את טענת הנאשם כי מציאת הפרופיל הגנטי שלו על המברג מוסברת מכך שעבד בדירת המנוח והמברג הוא חפץ נייד.

המברג הוא אכן חפץ עבודה נייד, שיכול לבוא במגע עם אחרים, ואולם החשיבות במציאת הדנ"א של הנאשם על המברג נעוצה **במקום בו נמצא המברג**, ובהבנה ששימש פריצת חלון חדר המקלחת **מבחוץ**.

הימצאות הדנ"א של הנאשם על המברג **בנסיבות אלה** היא שדרשה מן הנאשם לתת הסבר כיצד נמצא דנ"א שלו על כלי הפריצה בו נעשה שימוש כפול כדי לחדור לדירה מבחוץ. על גרסאות הנאשם בעניין זה אעמוד להלן, אך די אם אציין כאן כי הנאשם טען אמנם בשלב מסוים בחקירתו שיכול להיות שעבד עם כלי כזה בדירת המנוח, אך כאשר הוצגה לו תמונת המברג בחר לשמור על זכות השתיקה. בעדותו שב הנאשם על גרסה זו אך קשה לראות כיצד יכלה לסייע בהתחשב בכך שבמברג נעשה שימוש חיצוני לדירה.

38. בנסיבות העניין אף לא מצאתי לייחס משקל מיוחד לכך שהדנ"א של הנאשם היה חלק מתערובת. זאת משום שלא הובאו לנו שום ראיות המסבכות את בעל הדנ"א הנוסף (שאינו קיים במאגר המשטרתית) בביצוע השוד ורצח המנוח, להבדיל משלל הראיות שסיבכו במעשה את הנאשם.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

ה. לנאשם היכרות עמוקה ביותר עם דירת המנוח ועם סביבתה

39. הנאשם ביצע מספר עבודות שיפוץ ואינסטלציה בדירת המנוח לאורך החודשים שקדמו לרצח. הוא הכיר את הדירה היטב (עדות הנאשם, עמ' 1396-1397), ובין היתר טען שכשלושה חודשים טרם הרצח החליף את חלון חדר המקלחת (עמ' 1398 ש' 18-20; עמ' 1404 ש' 4-6). יתרה מכך, הנאשם גם ביצע לדבריו עבודה בגג הבניין – בודד צינור חשוף (עמ' 1393-1394; עמ' 1446).

40. הפריצה לדירה דרשה היכרות עמוקה עם דירת המנוח ועם סביבתה. היא התבצעה בלילה, ודרשה ידע מוקדם מאיזה חלון הקרוב לגג ניתן לפרוץ, וכיצד לעלות לגג, שהפתח ממוקם בראש גרם מדרגות שמצוי בכניסה אחרת לבניין.

לנאשם היו את כל אלה.

ו. הנאשם סבר שלמנוח כספים רבים, ויכול היה להעריך כי יהיה ממון בדירה

41. המנוח נהג לומר שיש לו כספים רבים (עדות מאיר, עמ' 27 ש' 28 לפרוטוקול הישיבה מיום 21.10.2021).

42. גם הנאשם סבר שיש למנוח ממון לא מבוטל, שכן לדבריו העביר לו המנוח כספים באלפי ₪, במספר הזדמנויות, אם כי לגרסתו הלך עם המנוח לבנק על מנת להוציא את הכסף (עדותו בעמ' 1397).

43. כפי שנראה להלן, הנאשם אף סיפר לחברו ראזי שיש לו עניין לשדוד זקן המוכר לו מעבודתו, המחזיק בדירתו ממון רב בכספת.

ז. מעשי הנאשם והתנהגותו לפני הרצח, במהלך הרצח ומיד לאחריו

44. העד המרכזי בנוגע להתנהגות הנאשם לפני הרצח הוא חברו הטוב של הנאשם, ראזי. ראזי, שהגיע לבית המשפט רק לאחר שהוצא נגדו צו הבאה, הוכרז עד עוין והוגשו אמרותיו במשטרה ת/63 – ת/65. יצוין כבר עתה כי ראזי היה הרבה יותר נכון לענות בעדותו על שאלות שהפנתה אליו ההגנה.

45. מהודעותיו של ראזי עולה כי ביום הרצח בא אליו הנאשם מוחמד המכונה "חמודי" (ובמקום אחר חמודה) – חבר "ממש רחוק... שעושה לו אנרגיות לא טובות" (ת/63א עמ' 8). ראזי והנאשם ישבו בביתו ביפו ושתו כוסית או שתיים, ואז הנאשם אמר: "בוא איתי יש איזה מכה נדפוק מישהו בכסף" (ת/63א, עמ' 10 ש' 2-3). הנאשם אמר לו שהולך לעשות מכה באיזה בית (ת/63א, עמ' 10 ש' 17-16). אמר שיש במקום כספת, ובה "איזה 150,000" (ת/64א, עמ' 9-10). הציע לו להצטרף כשומר למטה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

(ת/א, עמ' 21). ראזי לא רצה, אבל הסכים ללכת בשלב ראשון לבית משפחתו בלוד כדי לראות איך העניין יתפתח. בדיעבד הודה לאלוהים שאמר לו לא ללכת.

46. השניים החליטו לנסוע ללוד, לבית קרובי משפחתו של ראזי, משפחת עבד אל האדי, כי הנאשם היה מעוניין לעשן ג'וינט. בבית משפחת עבד אל האדי דיבר הנאשם שטויות וניסה לצרף לתוכנית שלו את בני משפחתו של ראזי וגם אנשים זרים (ת/א, עמ' 25). הנאשם עשה רעש והתנהג באופן שגרם לבני המשפחה לגרשו מביתם.

במהלך המפגש אצל בני משפחת עבד אל האדי ביקש הנאשם ממישהו שם **פלאייר** בשביל לפתוח את הדלת (ת/א, עמ' 19). הסביר שהוא צריך לעשות מכה אצל מישהו **מבוגר** ברחוב החשמונאים (ת/א, עמ' 24; ת/א, עמ' 20; יצוין כי בתש"א ת/א, עמ' 65, שקדם לאמרה ת/א, עמ' 64, אמר ראזי שחושב שהנאשם לא אמר לו שמדובר באדם מבוגר).

47. ראזי מסר עוד ש"אותו יום אני התקשרתי אליו סליחה, אחרי ארבע שעות אני שומע צעקות הוא ומישהו לא יודע מה, וניתקתי, וניתקתי את השיחה" (ת/א, עמ' 11 שורות 14-16); "שמעתי אותו... צועק תביא את הכסף, תביא את הכסף... וזהו תביא את הקוד, מה הקוד מה הקוד, לא יודע משהו כזה" (ת/א, עמ' 12 שורות 33-38; ת/א, עמ' 26-27) "כנראה כספת... של הבן אדם שהוא הלך אליו" (ת/א, עמ' 24 ש' 11-13).

לשיחת טלפון זו משמעות מיוחדת. תוכנה מתאים למעשיו של אדם הנתון בעיצומו של שוד אלים, וכפי שנראה להלן מחקר התקשורת מוכיח כי ביום 9.10.2020 בשעה 17:02 התקיימה שיחת טלפון בת 17 שניות מהטלפון של ראזי לטלפון של הנאשם, בעת שהטלפון של הנאשם מאוכן באזור זירת הרצח.

48. לאחר שמסר את אמרותיו במשטרה נערך עימות בין ראזי לנאשם (התמליל ת/א, עמ' 1-5). במהלך העימות סרב ראזי לחזור על גרסתו המפלילה ואף טען שלא אמר בחקירתו שהנאשם אמר לו שיש "עבודה" עם זקן בחשמונאים. עם זה, ראזי אישר שכל מה שמסר בחקירה הוא אמת (עמ' 2 ש' 38-39).

49. כאמור לעיל, בעדותו בבית המשפט ראזי לא שיתף פעולה עם המאשימה. לדבריו לא זכר דבר (או כמעט דבר), לרבות הערב בו בילה עם הנאשם ועם בני משפחתו, לא זכר שהנאשם הציע לו לבצע שוד, לא יודע מה הנאשם אמר לו בשיחת הטלפון ויכול להיות ששיקר בעניין זה, לא יודע מה אמר במשטרה, לא מוכן לצאת "מלשן", לא זוכר מה היה בעימות ולא רוצה להיות מעורב.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

50. לשאלות ההגנה מוכן היה ראזי לענות ביתר קלות, וניכר היה שמעוניין לרצותה.

כך, למשל, במענה לשאלות ההגנה שלל ראזי נחרצות – להבדיל מטענת חוסר הזיכרון ביחס לכך – כי הנאשם הציע לו לבצע שוד (עמ' 94), ולדבריו על "המכה" הזו הנאשם דיבר רק בבית משפחת עבד אל האדי בלוד, אך הוא לא המציא דברים ולא שיקר לחוקר (עמ' 109, 186), ובמקומות אחרים אמר שיכול להיות שהנאשם כלל לא הציע זאת (עמ' 131 ש' 21, עמ' 184); ראזי אישר לסניגור שהנאשם היה שיכור כלוט כשיצא מבית משפחת עבד אל האדי (עמ' 95, 105); אמר שכאשר דיבר הנאשם על קוד רק הניח שמדובר בקוד לכספת, וזאת כאשר הוא עצמו היה ב"סטלה" של שימוש כבד בסמים ובאלכוהול (עמ' 115, 158, 178); במהלך השיחה הזו שמע רק קצת צעקות (עמ' 282 ש' 29); הנאשם לא אמר לו שהקורבן אדם מבוגר (עמ' 168); הוא "לא מאמין" שמסר בחקירה שהנאשם אמר לו שרוצה לגנוב אצל אדם יהודי, ויתכן שאמר זאת סתם מטיפשות של רגע (עמ' 274 ש' 18-21); טען שרק 80% ממה שאמר במשטרה היו דברי אמת (עמ' 169 ש' 31); כשאמר שבכספת יש 150,000 ₪ זו הייתה רק השערה (עמ' 180) ויכול להיות שהמציא זאת (עמ' 183).

לאורך כל העדות הדגיש ראזי שיש לו בעיות פסיכיאטריות ועל כן הוא בכלל לא כשיר לעדות. דא עקא, שלא הוצגה לנו כל ראיה שתומכת בטענה מרחיקת לכת זו (להבדיל מראיות על כך שלעד אכן היו בעיות נפשיות).

51. שמעתי את העד ראזי על דוכן העדים והתרשמתי ממנו באופן ישיר. נתתי דעתי לאופן השונה בו נהג בשאלות ההגנה. בחנתי את אמרות החוץ שלו, אשר קיומן הוכח במשפט, ומצאתי כי הפרטים המהותיים המצויים בהן תואמים שורה ארוכה של ראיות (כפי שיפורט להלן). לעד לא היה כל מניע לטפול אשמת שווא על הנאשם. התרשמתי כי העד עשה כל שביכולתו במהלך עדותו (ולמעשה כבר בעימות), על מנת למלט את הנאשם מן הפרטים המסבכים שמסר אודותיו בחקירה.

מצאתי להעדיף את הגרסה העקבית והסדורה שמסר העד במשטרה על פני עדותו במשפט.

52. אשתו של ראזי, **פאתחיה מולד**, העידה לפנינו כי לאחר מעשה כשנודע מעשה הרצח אמר לה ראזי שהנאשם, תמודה, הציע לו לעשות שוד, ואיזה מזל שלא הצטרף (עמ' 310) **והקשיב לאלוהים** (עמ' 311). העדה ציינה בחקירתה הנגדית שאינה יודעת אם הנאשם ביצע את השוד, אך ממילא עדותה קבילה אך לעצם אמירת הדברים על ידי ראזי. עדותה של פאתחיה עומדת בסתירה לגרסה שהציג בעלה במשפט בעניין הצעת הנאשם לביצוע שוד, ותומכת בקבלת גרסתו במשטרה שכזכור כללה אף היא הודיה של ראזי לאל על כך שהחליט שלא להצטרף לנאשם לליל האירוע.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

53. אין חולק כי ראזי והנאשם הגיעו מיפו ללוד במונית. ראזי העיד כאמור כי יוזם הנסיעה היה הנאשם. בעדותו ובחלק מאמרותיו טען הנאשם כי היוזם היה ראזי.

המאשימה ביקשה למצוא חיזוק לגרסת ראזי, כי יוזם הנסיעה היה הנאשם, בעדותו של **יוסף פלד**, אחיו למחצה של ראזי. דא עקא שבעדותו, ולמעשה עוד בחקירתו במשטרה שהוגשה כתחליף לעדותו הראשית (ת/100א) וברענון (ת/100ב), הצטייר עד זה כמי שלא ניתן לסמוך כלל על עדותו, וכמי שנוהג להרבות להג ללא הפסק ולעולם אינו פיכח (עמ' 1126).

לא מצאתי אפוא לבסס ממצא כלשהו על דבריו של מר פלד, במשטרה או בבית המשפט, ואולם אין הדבר פוגם במסקנה כי יש לקבל את גרסתו של ראזי במשטרה גם בעניין זה כגרסה מהימנה.

54. העידו במשפט שלושה מהנוכחים בביקור של ראזי והנאשם בבית משפחת עבד אל האדי: ג'ומעה אנטילאת (להלן: **ג'ומעה**), חסיב עבד אלהאדי (להלן: **חסיב**) וגיאבר עבד אל האדי (להלן: **ג'אבר**).

ג'ומעה מסר באמרתו ת/101 שהוגשה כתחליף עדות ראשית כי שהה בבית משפחת עבד אל האדי ופגש שם את ראזי וחבר שהביא עמו (זיהה את הנאשם בתמונה). החבר התווכח עם העד בענייני דת, והעד עזב את המקום. בחקירתו הנגדית לא זכר ג'ומעה דבר נוסף מהאירוע ואף לא מה סיפר במשטרה (עמ' 1161-1164).

חסיב העיד לפנינו רק לאחר שהוצא לו צו הבאה. אמרתו (ת/105, התמליל ת/105א והדיסק ת/105ב) הוגשה כתחליף עדות ראשית, לאחר שאישר כי אמר בה אמת (עמ' 1308 ש' 1). חסיב זיהה את הנאשם כחבר שהגיע עם ראזי לביתם בלילה בין חמישי לשישי. הנאשם נראה לחוץ והתווכח עם חברם ג'ומעה ועם ג'אבר אחיו של חסיב. אמר לראזי לקחת את החבר שלו ולעוף. הנאשם עזב את המקום ברכב הונדה עם מישהו מהשכונה. ראזי אמר לעד שהחבר שיגע אותו, אמר לו שישעו ללוד בשביל "עבודה" (ת/105א, עמ' 5). חסיב תיאר את הנאשם כמי שנראה לא טוב והיה לחוץ מאוד (ת/105א, עמ' 9), מאוד "אנרגטי" (ת/105, עמ' 12 ש' 4). הן באמרתו הן בחקירתו הנגדית טען העד כי לדעתו, הנאשם לא היה "במצב" לבצע רצח.

ג'אבר העיד אף הוא רק לאחר שהוצא נגדו צו הבאה. גם ג'אבר הוכרז עד עוין והודעתו הוגשה (ת/106, התמליל ת/106א והדיסק ת/106ב). בהתאם לאמרתו, באותו לילה צבע את שער הבית של בני משפחת עבד אל האדי. ראזי הגיע אליהם, אמר לגיאבר שברח ממונית כי לא היה לו כסף, והכווין אליהם בחור שמעולם לא היה אצלם בבית. ראזי נכנס עם הבחור שאותו הציג כחברו. לראזי היה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

בקבוק שתיה חריפה. האדם השני היה לחוץ והעד פחד ממנו (ת/106א עמ' 7 שורות 15-16). הוא וראזי שניהם היו שיכורים. התחיל ויכוח ביניהם, עם צעקות "חלאס שתוק". הבחור פנה לעד ואמר לו "אדרנלין, ומלים כאלה, ואז ג'אבר אמר לראזי להוציא אותו מהבית, וראזי גירש אותו. **הבחור לא דיבר איתו על "איזה עניין" אבל ביקש ממנו פלאייר והעד סירב** (עמ' 15). ראזי הוציא את הבחור, ובקבוק הוודקה נשאר אצלם (עמ' 20). ראזי (ולא הנאשם) אמר בשלב מסוים שרוצה ללכת לחשמונאים. "ש: מה שאמרת לי עם החשמונאים, החשמונאים. מתי ראזי מספר לך את זה? ת: מתי ראזי? ש: כן. מספר לך שהוא אמר לו חשמונאים, מה חשמונאים. ת: לא, אמר, לא ראזי אמר לי אמר לי ראזי, רוצה שאני אלך איתו, אני אחכה לו למטה... לא אמר לי במה לעשות" (עמ' 27 שורות 19-28). בהמשך האמרה כבר הכחיש ששמע את המילה חשמונאים באותו לילה.

בעדותו בבית המשפט נסוג בו ג'אבר מן הגרסה המפלילה את הנאשם בבקשת הפלאייר, וטען כי ראזי ביקש ממנו את הפלאייר, לצורך תיקון אופניים, כשהאדם האחר כבר לא היה אצלם (עמ' 1343-1341; 1356).

עיון באמרתו של ג'אבר מעלה כי הלה מלכתחילה לא היה מעוניין לשתף פעולה עם חקירת המשטרה, ובכל זאת מסר פרטים שמתיישבים עם גרסותיהם של יתר יושבי המפגש בבית משפחת עבד אל האדי והוסיף פרט חשוב, שהנאשם ביקש ממנו פלאייר. העד נסוג מאמרה זו במסגרת עדותו בבית המשפט (כאמור תחת צו הבאה), וניסה להסבירה בכך שראזי היה זה שביקש ממנו את המכשיר. דא עקא שגרסה עדכנית זו אינה מתיישבת כלל עם דבריו באמרה המוקלטת, היא אינה תואמת איזו מן הגרסאות שמסר ראזי ואף אין בה היגיון, בהתחשב בשעת המפגש. מצאתי, על כן, להעדיף בנקודה זו את אמרת החוץ שמסר גאבר על פני עדותו במשפט.

כן הגישה ההגנה בהסכמה את עדותו של ציון פיסחוב (נ/21 והתמליל נ/21א), שטען – בניגוד לגרסתו של ראזי – כי לא נכח בישיבה המדוברת בבית משפחת עבד אל האדי. דא עקא שהנאשם לא חולק עוד על קיומה של פגישה כזו, כך שקשה היה למצוא רלוונטיות לגרסה שמסר עד זה.

55. עדויותיהם של ג'ומעה ושל חסיד, ואמרתו של ג'אבר במשטרה, תומכות כולן באמרות שמסר ראזי במשטרה ועומדות בסתירה לעדותו לפנינו: הנאשם היה לחוץ בעת הביקור בבית משפחת עבד אל האדי; ראזי התבטא לפני קרוביו כי הנאשם "שיגע אותו", אמר שהגיעו ללוד בשביל "עבודה" והנאשם ביקש ממנו "לחכות למטה"; הנאשם אמר שרוצה ללכת לרחוב החשמונאים; ובנוסף ביקש מג'אבר פלאייר.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

56. ממחקרי התקשורת ת/83, ת/85 (ודוח תובנות המחתי"ק שערך מני ורניצקי ת/84), ת/41 ועדותו של רוני אברהמי, בשילוב סרטנים ממצלמות אבטחה ו-"גאנט זמנים" ת/73, עלתה התמונה הבאה:

- אין חולק כי הנאשם החזיק בתקופה הרלוונטית בשני מנויי טלפון נייד: מנוי מס' 050-5121717 (להלן: **מנוי 717**), שהפסיק את פעילותו ביום 8.10.2020 בשעה 16:34, כלומר כמה שעות לפני הרצח, ומנוי מס' 052-6703017 (להלן: **מנוי 017**), שהפסיק את פעילותו ביום 10.10.2020 בשעה 29:23, יומיים לאחר הרצח.
- מנוי 017 אוכן בעיר לוד באזור שכונת ס"ת, בה מתגוררת משפחת עבד אל האדי, ביום 8.10.2020 בין השעות 22:23 – 23:33.
- ישנן 23 התקשרויות בין הטלפון של ראזי למנוי 017 מיום 8.10.2020 בשעה 18:52 עד ליום 9.10.2020 בשעה 2:47. הטלפון של ראזי חזר להיות מאוכן באזור כתובת מגוריו בשעה 2:27.
- בתאריך 9.10.2020 התקשר הטלפון של ראזי למנוי 017 בשעה 2:27 (למשך 53 שניות) ובשעה 2:47 (למשך 0 שניות), בעת שמנוי 017 של הנאשם מאוכן באזור זירת הרצח.
- בשעה 2:41 קלטה מצלמת אבטחה את הנאשם יוצא מכיוון רחוב החשמונאים בלוד (200 מ' מזירת הרצח), כשהוא מדבר בטלפון ומחזיק בדבר מה (שנראה כשקית שחורה) בידו השנייה. אחר זאת נצפה הנאשם כשהוא צועד הלך ושוב באזור ומדבר בטלפון במשך מספר דקות.
- בשעה 3:22 התקשר מנוי 017 לתחנת מוניות אורלי לוד, כאשר גם באותה שעה הטלפון מאוכן באזור זירת הרצח.

ממחקר התקשורת לבדו ניתן לקבוע כי הנאשם היה עדיין באזור בית משפחת עבד אל האדי בשעה 23:33, ולכל המאוחר בשעה 2:27 כבר היה באזור זירת הרצח. הנאשם עזב אזור זה לא לפני השעה 3:22. **הנה כי כן, הנאשם מוקם באזור זירת הרצח בתוך מסגרת הזמן בה התבצעה הפריצה לדירת המנוח** (בין השעות 1:00 ל-4:00 לפנות בוקר).

יתרה מכך, קיומה של שיחת טלפון בת 53 שניות מראזי לנאשם בשעה 2:27, בעת שהנאשם מאוכן באזור זירת הרצח, מתיישב היטב עם אמרות החוץ של ראזי כי בשלב מסוים, לאחר שהנאשם עזב את בית משפחת עבד אל האדי, ראזי התקשר אליו ושמע רעשים ואת הנאשם צועק "תביא את הכסף" ו"תן את הקוד".

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

ח. מעשי הנאשם והתנהגותו לאחר הרצח

57. מהמשך מחקרי התקשורת וסרטי מצלמות האבטחה הוכח (ואין על כך חולק) מסלול התנועה של הנאשם מלוד חזרה לבית בו התגורר ביפו: הוא נצפה כאמור בשעה 2:41 יוצא מרחוב החשמונאים בלוד, כ-200 מ' מדיירת המנוח, כשהוא מדבר בטלפון ושקית בידו. אחר זאת שם הנאשם פניו לגן שלומי דרך מסגד עומר, כשבדרך עצר אדם עם אופניים חשמליים שנאות להרכיבו עד לתחנת מוניות לוד בסמוך לכיכר הפלמ"ח.

58. עוד אין חולק על כך שהנאשם חזר מלוד ליפו במוניתו של נהג המונית חסן זהרור, שאסף קודם לכן את הנוסע מוחמד אברהם לכיוון לוד. נהג המונית הבחין בנאשם עומד ליד תחנת המוניות ואסף אותו משם. הנוסע מוחמד אברהם העיד כי הנאשם החזיק שקית קטנה או תיק בצבע שחור (עמ' 1359 ש' 15-24).

59. הנאשם עמד בליל הרצח בקשר טלפוני רציף עם איברהים, אשר בביתו התגורר הנאשם באותה עת, לרבות בשעה 2:48 – בעת שמנוי 017 שבשימושו אוכן בזירת הרצח. ובשעה 06:44 נצפה הנאשם במצלמות אבטחה כשהוא צועד לצד איברהים והשניים משוחחים, ואז נכנסים לביתו של איברהים.

60. אין חולק כי הנאשם התגורר בתקופה הרלוונטית ולמשך כחודשיים בביתו של איברהים, מקום בו התגוררה גם **נואל**.

נואל היא תושבת עזה שנמלטה מפני בעלה לשעבר שנהג כלפיה באלימות, והתגוררה אצל איברהים, קרוב משפחתה, בדירתו ביפו תמורת עזרה במטלות הבית. איברהים והנאשם ישנו בחדר אחד, כשהנאשם ישן על מזרן, ונואל ישנה בחדר אחר שיש בו וילון במקום דלת ובחדר פעל מאוורר. איברהים אמר לנואל שהנאשם יתאכסן אצלו עד שימצא עבודה. לדברי העדה, הנאשם היה תפרן, עבד לעתים רחוקות בלבד ומדי פעם ביקש ממנה כסף ונתנה לו. נואל ביצעה גם עבור הנאשם את מטלות הבית שעשתה עבור איברהים: כביסה, ניקיון והכנת אוכל.

ביום 19.10.2020 זומנה נואל לתחנת המשטרה. המשטרה, שהכירה את נואל ממחקר התקשורת, עשתה לה תרגיל חקירה: הציבה בחדר ההמתנה תמונה של הנאשם כדרוש לחקירה (ת/66), ונואל מיד אמרה שהיא מכירה אותו ויודעת מה זה (עדות מני ורניצקי, עמ' 462; עדות נואל עמ' 322).

בשלב זה סיפרה נואל למשטרה כי בלילה שלפני יום שישי שהיה ערב חג של יהודים (עמ' 325) "בלילה, מאווד בלילה", 12:00, 1:00, לא זוכרת את השעה המדויקת (עמ' 323 ש' 27-29), קמה לשתות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

מיס. המאוורר העיף את הווילון המפריד בין החדרים ואז ראתה את הנאשם, 3 מטרים ממנה, שוכב על גבו על המזרן בחדרו וסופר הרבה כסף, "לא של הארץ" (עמ' 325 ש' 16-28). הנאשם לבש גופיה לבנה מלאה דם. נואל הבינה שמשוהו לא טוב קרה והלכה לעשן בסלון. הנאשם קם והתיישב מולה. איברהים לא היה עמם בסלון (עמ' 347 ש' 10-12). נואל שאלה את הנאשם למה כולו דם, והנאשם השיב שנפל על אופנוע. בשלב הזה התפתח בין השניים הדיאלוג הבא: "... אמרתי לו בחייאת דינק זה הגוף, המצב שלך נפילה מאופנוע כולך שריטות דם וזה, המכנס שלו הכל בוך, דם. מפה לפה לחצתי אותו... כאילו... אמר לי זה, כן אמרתי לו מאיפה יש לך את כל הכסף, אמר לי זה נפל לי משמיים, בצחוק ככה... כן כאילו נפל לי משמיים. אחר כך מה אמר לי שראה שאני לחוצה וזה אמר לי, אני אגיד לך באמת? אני גנבתי, אז אמרתי בסדר, מישהו גונב ככה קורה לו? אמר לי בגלל שנפלתי מלמעלה למטה, זה היה שריטות מזכוכית, ככה אמר לי... אחרי ששאלתי אותו כמה פעמים הוא אמר לי באמת אני גנבתי, אמרתי לו למה כל השריטות, זה מגניבה? הוא אמר לי כן, כי נפלתי מלמעלה למטה, זה מהזכוכית" (עמ' 326 ש' 10-25). ועוד הוסיפה כי נראה לה שהתכוון שהזכוכית הייתה למעלה (עמ' 327 ש' 1-3). נואל חזרה על תיאור זה בחקירתה הנגדית (עמ' 362, 371-372), והוסיפה כי הנאשם הוא שאמר לה שנפצע מזכוכית (עמ' 420-421).

בשלב זה אמרה נואל לנאשם שרוצה שיחזיר לה את הכסף שהלוותה לו, 400 ₪. לנאשם לא היה כסף ישראלי אז עשה חשבון בעזרת הטלפון שלו ונתן לה כסף טורקי וקצת דולרים באותו שווי, אותם החליפה בצ'יינג' ביפו (עמ' 327-328, 342). נואל חזרה על גרסה זו גם בחקירה הנגדית (עמ' 364, 378), והסבירה כי מדובר היה בשטרות בערכים נמוכים (עמ' 372). נואל הוסיפה שראתה על הנאשם במעמד זה גם שרון וזהב ושרשרת, פריטים שלא ראתה אצלו קודם (עמ' 333).

הנאשם אמר לנואל שתעשה לו טובה ותקנה לו גופיות וטלפון פשוט של נוקיה, כי שלו נשבר (עמ' 328-329). נואל הלכה למחרת לבת ים וקנתה עבור הנאשם, לבקשתו, טלפון פשוט, "זה הטלפונים הקטנים של סוחרים הסמים" (עמ' 329 ש' 21). נואל ראתה את הנאשם משתמש בטלפון הישן שלו וכל הזמן רואה חדשות, וידעה כי אין אמת בטענתו כי נשבר (עמ' 330). כשחזרה עם הקניות אמרה נואל לנאשם, בכזב – על מנת לראות את תגובתו, שבקניית הטלפון בקשו ממנה את תעודת הזהות שלו. הנאשם ספק כפיו, היה לחוץ, התרגז ונזף בה שכן עשתה (עמ' 329).

נואל מסרה תחילה במשטרה שקרעה את הכסף שקיבלה מהנאשם משום שפחדה. אחר כך סיפרה את האמת. בחקירתה הנגדית עמדה העדה בתוקף על כך ששיקרה למשטרה רק בעניין זה ולא בשום עניין נוסף (עמ' 419-420).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

בליל האירוע הנאשם התקלת. ביום שישי העדה כיבסה את בגדיו של הנאשם, והגופייה המוכתמת בדם הייתה בסל הכביסה. העדה לא כיבסה את הגופייה אלא זרקה אותה (עמ' 332 ש' 21). ביום ראשון לקח הנאשם חלק מבגדיו ועזב את ביתו של איברהים. נואל התקשרה אליו ואמר לה שלא יחזור אליהם אלא ילך לגור אצל חבר שלו בצפון. העדה מצאה בארון שלו קופסה מתחת לבגדים. בקופסה היו מטבעות של כסף זר (עמ' 332).

במועד מאוחר יותר, אולי לאחר שבוע, חזרה נואל מהעבודה ובנה אמר לה שהנאשם לקח את יתר בגדיו (עמ' 335). העדה שטפה את כל הבית "מהגועל שלו", כיבסה מצעים וניקתה מתחת למיטה. שם מצאה שטר טורקי בערך נומרי גבוה. מאוחר יותר הבינה מחיפוש ב-Google שזה כסף ישן שבוטל, וזרקה את השטר (עמ' 336). גם מגרסה זו לא משה העדה גם בחקירתה הנגדית (עמ' 367-368).

נואל הוסיפה כי הנאשם תמיד שאל אותה על האנשים שאצלם ניקתה, ואם יש להם כסף. הנאשם אמר לה שיביא לה בצק שתטביע את המפתח ותיתן לו שיוכל לפרוץ, אך היא לא הסכימה (337). בחקירה הנגדית אישרה העדה לבי"כ הנאשם כי הנאשם סיפר לה על גניבות שביצע בעבר (עמ' 347).

נואל הבינה כי הנאשם חשוד ברצח רק ביום בו נעצר (19.10.2020), סמוך לבית איברהים (ראו ת/43 – ת/47). העדה חזרה על גרסה זו גם בחקירה הנגדית, לאחר שבי"כ הנאשם הציג לה שהחוקר אמר לה שהנאשם חשוד ברצח (עמ' 358-359), אך הודעות העדה לא הוגשו בידי ההגנה.

במסגרת החקירה הנגדית של נואל מסרה העדה כי בליל האירוע ראתה שריטות ברגלי הנאשם, בחלק האחורי של הברכיים (עמ' 410-411), וכן בידיו, ועל הגיינס שלבש היה בוץ (עמ' 371). ועוד טענה נואל בחקירתה הנגדית שלאחר המקרה אמרה לאיברהים לסלק את הנאשם מהבית, שלא יעשה להם בעיות, ויתכן שלא סיפרה זאת במשטרה (עמ' 414-415).

61. הוגש לעיונו דוח עימות שנערך בין נואל לנאשם ביום 4.11.2020 בשעה 39:15 (ת/8). במסגרת העימות חזרה נואל על עיקרי גרסתה, ואילו הנאשם שתק ובתום העימות הכחיש את דבריה כולם וטען שנפל מאופניים חשמליים. לדברי נואל במהלך העימות הבינה ממבט של הנאשם שמזהיר אותה לא לספר (עמ' 344-345).

62. שמעתי את נואל על דוכן העדים והתרשמתי מאמינותה וממהימנות גרסתה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

63. לנואל לא היה כל אינטרס להפליל את הנאשם. התנהגות הנאשם בליל האירוע הייתה חשודה מאוד בעיניה, ובכל זאת היא לא הגיעה לתחנת המשטרה מיוזמתה. כאשר הבחינה העדה בתמונת הנאשם בתחנה הגיבה באותנטיות למראהו, והחלה לספר מיוזמתה את כל הידוע לה על מעלליו בליל האירוע.

נואל לא ידעה דבר וחצי דבר על רצח שבוצע באותו הלילה בעיר אחרת. היא לא ידעה דבר על כך שהמנוח החזיק בביתו שטרות טורקיים בערך נמוך. היא לא ידעה דבר על כך שהפורץ חדר לדירת המנוח דרך חלון שבור עליון. היא לא ידעה דבר על כך שהפורץ ככל הנראה נשרט במהלך הפריצה והשוך, ולא ידעה דבר על כך שהמנוח דימם באופן משמעותי במהלך האירוע.

את כל הפרטים האלה, שמסבכים את הנאשם, ידעה נואל לספר בעדותה, ויודגש כי חלק לא מבוטל מהם מבוסס לא רק על דברי הנאשם לנואל, אלא הם בבחינת עדות ראיה ישירה: כך מראהו של הנאשם בליל הרצח, וגופייתו המגואלת בדם; כך השטרות הטורקיים שהנאשם נתן לנואל כדי לפרוע את חובו; כך העובדה כי מכשיר הטלפון הנייד ה"חכם" של הנאשם היה תקין בעת שביקש ממנה לרכוש לו טלפון "טיפש"; כך השטר הטורקי שמצאה לאחר שהנאשם עזב את בית איברהים.

לנואל אף לא היה כל אינטרס להפליל את הנאשם, ובנסיבות העניין מצאתי לסמוך על עדותה באופן מלא, למרות שבעניין אחד לא מהותי (מעשיה בכסף שקיבלה מידי הנאשם) אישרה שלא אמרה אמת בראשית חקירתה במשטרה.

64. **איברהים** נחקר בפרשה זו כחשוד בביצוע עבירה של סיוע לאחר מעשה, וידוע כי באחת מחקירותיו במשטרה שמר על זכות השתיקה. תיק החקירה נגד איברהים נסגר מחוסר ראיות. מחקר התקשורת הוכיח קשר טלפוני בין הנאשם לבין איברהים בליל האירוע, בסמוך מאוד לפריצה, וכאמור לעיל איברהים והנאשם נצפו הולכים יחדיו ביום 9.10.2020 בסביבות השעה 4:00 לפנות בוקר ונכנסים לדירתו של איברהים ביפו.

65. במהלך החקירה נערך עימות בין איברהים לנאשם (ת/9). בפתח העימות נשאל איברהים מה ראה בסרטון המתעד את הליכתם המשותפת לפנות בוקר לביתו, ותשובתו המידית הייתה שלנאשם לא היה דם ולא כלום ובשקית שנצפית בידו היה לו אוכל. הנאשם טען כי בשקית היה בקבוק וודקה.

66. המאשימה העניקה לאיברהים חיסיון מפני הפללה במסגרת עדותו במשפטו של הנאשם, בהתאם לסעיף 47(ב) לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, אך לא התרשמתי כי הדבר דרבן אותו בצורה מספקת למסור במשפטו של הנאשם גרסת אמת.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

כך, למשל, לאחר שהוצג לו הסרטון בחקירה הראשית מיד אמר מיוזמתו "פה לא היה לו ט"ו", בהתייחס לנאשם (עמ' 1174). לשאלה מה עשה בחוץ בשעה 4:00 לפנות בוקר, ענה איברהים כי היה מאורס טרי וישב עם ארוסתו (עמ' 1175), ולא ידע להסביר כיצד זה פגש את הנאשם באקראי ברחוב. איברהים גם לא ידע לומר מה היה תוכן שיחתו עם הנאשם בליל הרצח ממש, בשעה 2:49, למשך 1:20 דקות (עמ' 1175 ש' 22-24).

67. מצד שני, לאחר ריענון, אישר איברהים שנואל אמרה לו שראתה דם על בגדי הנאשם (עמ' 1169 ש' 9), ושהיה לחוץ באותו לילה (עמ' 1170 ש' 28), אם כי הוא עצמו לדבריו לא הבחין בכך. איברהים אישר גם שהנאשם עזב את ביתו בפתאומיות (עמ' 1183).

68. חשוב מכך, בהאזנות סתר על קו הטלפון של איברהים נקלטו שלוש שיחות בינו לבין הנאשם ביום בו נעצר (19.10.2020), בהן איברהים מעדכן את הנאשם בנוגע לחקירת הימ"ר, לרבות העובדה כי נואל זיהתה את תמונתו בתחנה, השניים מסכימים שלא ניתן לבטוח בנואל ומזה איברהים מפחד, והנאשם מוודא שאיברהים לא סיפר לאף אחד (שיחה 82/ת102; שיחה 88/ת103; שיחה 105/ת104).

איברהים אמנם טען בשלב מסוים בעדותו בבית המשפט כי שיחות אלה עניינן ויכוח על כסף שאיברהים חב לנאשם, אך תוכן השיחות ברור מאוד ואינו עולה בקנה אחד עם גרסה מרחיקה זו, וכאשר איברהים עומת בעדותו עם התכנים המלאים של השיחות לא הצליח לתת להן הסבר שמתיישב עם הגרסה האמורה (עמ' 1177-1181), ואף נאלץ לאשר שהשיחות אכן עוסקות בכך שהימ"ר מחפש אותו ואת נואל, ושנואל "יודעת הכול" (עמ' 1181 ש' 17-19).

69. ביום 26.10.2020 הוכנס **מדובב** לתא המעצר של הנאשם. המדובב העיד לפנינו שהנאשם חשד מהאזנות בתא המעצר (עמ' 1220) אך לא חשד במדובב (עמ' 1237). השיחות של הנאשם עם המדובב הוקלטו (ת13/א, ת13/ב). הנאשם לא הודה בפני המדובב בביצוע המיחוס לו בכתב האישום, אך בין היתר עולה מהשיחות המוקלטות (ומהודעות המדובב – ת91/א, ת91/ב) כי הנאשם התעניין בשאלת תוקף עדותו של החבר שלו שהיה איתו, בשל היותו "פסיכיאטר" (ת13/א עמ' 18, ת91/א ש' 9-12), וגם שהנאשם סיפר למדובב כי איך במסגרת עבודתו ירד פעם גובה של 8 מ' כמו חתול מגג של מישהו, תוך שהוא תופס בידי את הרעפים (ת13/א עמ' 64; נספח ה' לסיכומי המאשימה).

כפי שאראה להלן, הנאשם אישר בעדותו אמירה אחרונה זו הנוגעת ליכולות הטיפוס שלו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

ט. סיכום ביניים של העובדות שהוכחו

70. הפריצה לבית המנוח נעשתה בלילה שבין 8.10.2020 ל-9.10.2020, ככל הנראה לאחר השעה 1:00 לפנות בוקר, ובכל מקרה לא יאוחר מהשעה 4:00 לפנות בוקר.
71. הפריצה נעשתה מחלון חדר המקלחת, באמצעות מברג, לאחר שהפורץ לא הצליח לפרוץ את דלת הכניסה מבחוץ, באמצעות אותו המברג.
72. הפורץ "הפך" את הדירה, בחפשו אחר רכוש. המנוח הוכה על ידי הפורץ באכזריות רבה, ונראה שהועבר מחדר לחדר בתוך הדירה, במהלך השוד.
73. בביתו של המנוח היו שטרות של כסף טורקי וכן שעון זהב ושרשרת זהב.
74. לנאשם, אשר ביצע עבודות שיפוצים עבור המנוח, הייתה היכרות משמעותית עם דירתו ועם דרכי הגישה אליה, לרבות הגג אליו עלה במסגרת עבודתו והצינור שבגג.
75. הנאשם סבר שלמנוח כספים רבים.
76. ביום הרצח הציע הנאשם לראזי "לעשות מכה, לדפוק מישהו בכסף", אמר לראזי כי יש במקום כספת ובה ממון רב והציע לראזי להצטרף אליו בתור השומר למטה. ראזי והנאשם נסעו ללוד והגיעו לבית משפחת עבד אל האדי, קרוביו של ראזי. הנאשם התווכח עם הנוכחים במקום. במהלך המפגש אצל בני המשפחה הסביר הנאשם שהוא מעוניין לעשות מכה אצל מישהו מבוגר שגר ברחוב החשמונאים, וביקש מג'אבר פלאייר, על מנת לפתוח את הדלת.
77. ראזי סילק את הנאשם מבית קרוביו, אך בהמשך אותו הלילה התקשר אליו. ראזי שמע את הנאשם צועק "תביא את הכסף" ו"תביא את הקוד", וניתק את השיחה; ממחקר התקשורת עולה כי בשעה 2:47 לפנות בוקר אכן שוחחו השניים, ביוזמת ראזי, למשך 53 שניות.
78. הטלפון של הנאשם אופן באזור שכונה ס"ח בלוד, בה מצוי בית משפחת עבד אל האדי, עד לשעה 23:33 ביום 8.10.2020. בשעה 2:27 ביום 9.10.2020 כבר אופן הטלפון שלו באזור זירת הרצח, אותו עזב לפני השעה 3:22 (עובדה הנלמדת מאיכון נוסף).
79. בשעה 2:41 נצפה הנאשם צועד הלוך ושוב סמוך מאוד לדירת המנוח, כשהוא מדבר בטלפון ונושא בידו שקית שחורה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

80. בין השעות 3: 22 – 4: 00 עשה הנאשם את דרכו מלוד חזרה ליפו. הוא נצפה במצלמות שונות לאורך המסלול, ובין היתר הורכב על ידי אדם על אופניים חשמליים, התקשר לתחנת מוניות, ובסופו של דבר עלה על מונית באזור תחנת מוניות אורלי-לוד חזרה ליפו.

81. סמוך לשעה 4: 00 נצפו הנאשם ואיברהים, אשר עמדו בקשר טלפוני אינטנסיבי בליל הרצח, מגיעים יחד לביתו של איברהים ונכנסים פנימה.

82. באותו הלילה התעוררה נואל משנתה כדי לשתות מים. היא הבחינה בנאשם יושב על מזונו וסופר כסף. גופייתו של הנאשם הייתה מגואלת בדם. על גופו היו שריטות. בשיחה שהתפתחה בין השניים טען הנאשם תחילה כי נפל מאופנוע, אך בהמשך אישר שגנב והסביר שנפצע מזכוכית בנפילה מלמעלה למטה. נואל דרשה מהנאשם שיחזיר לה הלוואה שנתנה לו, והוא אכן החזיר את חובו בשטרות טורקיים שערכם נמוך. לאחר שהנאשם עזב את הבית, מצאה נואל שטר טורקי נוסף בין חפציו. עוד ראתה נואל בליל האירוע כי הנאשם נושא על גופו שעון זהב ושרשרת – פריטים שלא ראתה אצלו קודם לכן.

83. הנאשם הפסיק את פעילות מנוי 717, שהיה בשימוש זמן רב ובין היתר התקשר באמצעותו עם המנוח, ביום 8.10.2020 בשעה 16: 00, לפני הרצח; שעות ספורות לאחר הרצח טען הנאשם באוזני נואל כי מכשיר הטלפון שלו אינו תקין, אך נואל התרשמה שלא כך. הנאשם ביקש מנואל לקנות עבורו טלפון "טיפש", והיא עשתה כמצוותו. ביום 10.10.2020 הפסיק הנאשם גם את פעילותו של מנוי 017, אשר שימש אותו בליל הרצח.

84. הנאשם עזב את ביתו של איברהים ביום ראשון בבוקר, ללא אומר ודברים ומבלי שסיפק כל הסבר לדבר.

י. העובדות שהוכחו העבירו אל הנאשם נטל טקטי משמעותי, שאם בו לא יעמוד – קצרה הדרך

להרשעתו

85. מסכת הראיות שהוכחה, בכללותה, מסבכת את הנאשם עד צוואר בביצוע השוד והרצח.

86. הראיה המרכזית לחובת הנאשם היא, מטבע הדברים, הדני"א שלו שנמצא על המברג ששימש לניסיון פריצת דלת הכניסה לדירת המנוח ולפריצת חלון חדר המקלחת ממנו חדר הפורץ לתוך הדירה, בצירוף העובדה כי הפורץ חייב היה להכיר היכרות אינטימית וקרובה את הדירה, שכן הפריצה התבצעה באישון לילה, דרך הגג, אליו מגיעים מכניסה נפרדת, ודרשה מן הפורץ לדעת את המיקום המדויק של חלון חדר האמבטיה ממנו ניתן לפרוץ לתוך הדירה, להגיע לשם בחושך ולהשתלשל מהגג לתוך החלון המדובר.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

ניתנת האמת להיאמר, די היה בראיות אלה כדי להעביר לנאשם נטל טקטי להסביר.

87. אלא שבכך לא די. מדוע יפרוץ אדם לדירת קשיש ארמני ערירי בקומה השלישית בבניין רכבת בלוד, ויהפוך את כל הדירה בחפשו אחר רכוש, אם לא העריך, שבדירה יהיה ממון? לנאשם היה יסוד ברור להעריך כי ימצא שלל בדירה.

88. ועוד. הנאשם הגיע במיוחד מהבית בו התגורר ביפו ללוד, כשהוא מודיע קבל עם ועדה שבדעתו לבצע שוד. לפני מעשה הוא דאג לנתק את מנוי 717 בו עשה שימוש לשיחות עם המנוח ועם מאיר.

89. תוך כדי מעשה נשמע הנאשם בשיחת הטלפון עם ראזי, שיחה שקיומה בשעה 2:27 הוכח במחקר התקשורת, דורש ממאן דהוא את הכסף ואת הקוד; מנוי 017 בו עשה הנאשם שימוש מאוכן בזמנים הרלוונטיים, ובמשך כשעה, בזירת הרצח; הנאשם נראה במצלמות האבטחה כשהוא מסתובב באישון לילה ליד דירת המנוח.

90. ואחרי כל אלה חזר הנאשם ליפו, פגש באיברהים מחוץ לבית, ובתוך הבית ראתה אותו נואל כשגופייתו מגואלת בדם וגופו שרוט, ובמענה לשאלותיה אישר לבסוף שביצע "גניבה", שנשרט מזכוכית כשנפל מלמעלה, והיו ברשותו שטרות טורקיים, שעון ושרשרת זהב – פריטים שהיו בידי המנוח.

91. הנאשם ביקש מנואל לקנות עבורו טלפון "טיפש", למרות שלא היה פגם בטלפון ששימשו, ויום לאחר הרצח הפסיק את מנוי 017 (אף על פי שהחלפת טלפון אינה דורשת החלפת מנוי).

92. מסכת ראיות זו יצרה מארג נסיבתי אשר מוביל למסקנה חד-משמעית כי הנאשם הוא הפורץ שחדר לדירה ורצח את המנוח בלילה שבין יום חמישי 8.10.2020 ליום שישי 9.10.2020.

מסקנה זו הטילה על הנאשם נטל טקטי לעורר ספק סביר לגבי אשמתו ברצח, על ידי הבאת ראיות אשר מצביעות על חפותו. הנאשם נדרש לתת הסבר חלופי רציונאלי למסכת הראיות, בעל אחיזה ממשית בחומר הראיות, שעומד במבחני השכל הישר וניסיון החיים. הסבר שיוכל להקים ספק סביר באשר לאשמתו.

י"א הגרסאות שמסר הנאשם

93. הנאשם מסר שבע הודעות במשטרה, וכן נערכו לו מספר עימותים ותשאולים.

94. בהודעתו הראשונה, מיום 19.10.2020 בשעה 22:00 (תמליל החקירה ת/ג1), טען הנאשם כי היו לו שני מספרי טלפון: **מנוי 017, שאותו מכר לטענתו לפני שנה** (עמ' 10), או בגרסה אחרת **לפני**

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

ששה חודשים (עמ' 11) לאחד בשם אבי מחולון, ומנוי 717 שמשמש אותו לתקשורת עם לקוחותיו. לדברי הנאשם, לאחרונה היה בלוד לפני שלושה שבועות, עת הגיע לשם לקנות אקסטזי כשהוא לבדו. הנאשם הכחיש בהודעה זו כל היכרות עם ראזי בולאד, שאשתו בלוד (עמ' 20-21). כשנשאל מה הקשר שלו לאיברהים סקה, אמר שזהו חבר שלו (עמ' 20 ש' 26).

הנאשם אישר שעבד אצל המנוח בקומה האחרונה בשיפוצים, ובמסגרת זו עלה לגג מכניסה אחרת של הבניין (עמ' 27). הנאשם נשאל אם כאשר סיים כל יום עבודה אצל הזקן לקח עמו את כל כלי עבודתו, והשיב שהשתדל לקחת הכול אבל יכול להיות שחלק נשארו (עמ' 28-29). הנאשם הכחיש שאי פעם היה ברשותו כסף זר, דולרים או כסף טורקי (עמ' 30).

95. בהודעתו השניה, מיום 21.10.2020 בשעה 22:10 (תמליל החקירה ת/ג2), טען הנאשם כי שני המנויים: 717 ו-017 היו פעילים בתקופה הרלוונטית (עמ' 57). עוד טען הנאשם שלפני שבועיים גר אצל איברהים סקה, עם קרובת משפחתו של איברהים שמקורה בעזה (נואל) ובנה. נואל ישנה בחדר נפרד בדירה, מופרד בוויולון. את בגדיו החזיק בדירתו של איברהים במדף העליון בארון (עמ' 7). נואל כיבסה עבורו ובישלה לכל באי הבית (עמ' 8). נואל חיפשה מישהו להתחתן אתו וכשהנאשם הבין שמעוניינת בו – התרחק ממנה (עמ' 11). הנאשם אישר שנואל הייתה מלווה לו כספים, כל פעם בין 100 ל-200 ₪, והוא החזיר לה הכול, כשקיבל הבטחת הכנסה (עמ' 13-16). לדברי הנאשם, הודה לאיברהים ולנואל על הכול (עמ' 22). הנאשם הכחיש שהחזיר כסף לנואל בשעת לילה מאוחרת. לדבריו החזיר לה את הכסף בסלון, בנוכחות איברהים (עמ' 26). הנאשם הכחיש שהיה יוצא מהבית בימי שישי (עמ' 27).

ביום האירוע, היה הנאשם לדבריו אצל חברו אייל, אכל על האש והיה מסטול (עמ' 32-34). בהמשך אישר שביום האירוע ישן אצל איברהים, ואת דירתו של איברהים עזב רק בשבת בצהריים, ורק ב-12 בחודש עבר לאייל (עמ' 40-41). כשגר אצל איברהים לא היו ברשותו שעון או שרשרת מזהב (עמ' 42). לדברי הנאשם, יכול להיות שבאותה תקופה היה בלוד, אבל לא היה שם ביום שישי וגם לא ביום חמישי, אולי היה בלוד ביום רביעי (עמ' 44). הנאשם נשאל אם נסע ללוד עם ראזי, ושב ושאל "מי זה ראזי?". נאמר לו שמדובר בזה שנשוי לבחורה ממשפחת מרעי ובתגובה לכך שתק (עמ' 44-45). לדברי הנאשם, נסע ללוד לקנות סמים במונית שירות, לבד (עמ' 45).

הנאשם הכחיש נמרצות, לאורך דפי חקירה רבים, שנסע ללוד כדי לשדוד את המנוח. החוקרים החלו להציג לו תמונות וסרטונים מליל האירוע, וכן חלקים ממחקר התקשורת, עד שלבסוף הודה שהלך עם ראזי (שלבדבריו מוכר לו בשם ראזי בידיה, לא ראזי בולאד) ללוד (עמ' 75, 93), וכן הודה הנאשם שהיה בבית של ראזי ביום חמישי המדובר (עמ' 76 ש' 18-23), שבהמשך הלילה ביקרו בבית משפחת עבד אל האדי (עמ' 76 ש' 25 ואילך) ושבתית משפחת עבד אל האדי שתו, השתמשו בסמים, היו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

מסטולים ורבו (עמ' 76-77). או אז לדברי הנאשם עזב את בית המשפחה, ראה מונית עם נוסע ברחוב, נסע עמה בחזרה **ישירות** ליפו, ירד ליד ביתו של איברהים, נכנס הביתה והלך לישון (עמ' 77-83). הנאשם התמיד בהכחשתו שהיה אצל המנוח באותו הלילה, גם לאחר שהראו לו את הסרטון בו רואים אותו מסתובב בקרבת מקום באישון לילה.

96. בהודעתו השלישית, מיום 22.10.2020 בשעה 10:04 (תמליל החקירה ת/ג3), חזר הנאשם על טענתו כי ראזי הוא ששידל אותו להגיע ללוד (עמ' 5 ועמ' 7). החקירה התמקדה במפגש בבית משפחת עבד אל האדי, והנאשם אישר שבני המשפחה זרקו אותו משם, בגין ויכוח שלדבריו אינו זוכר את טיבו. הנאשם הכחיש שדיבר עם ראזי על "הזקן" (עמ' 27). כאשר נשאל כיצד הגיע מבית משפחת עבד אל האדי לתחנת מוניות, אמר הנאשם שעשה זאת רגלית, והכחיש שרכב על אופניים (עמ' 33 ש' 8-9). בשלב זה הראה לו החוקר את הסרטון בו נצפה מורכב על אופניים חשמליים בלוד, אך הנאשם הודיע שאינו מזהה את עצמו (עמ' 53), והוא אינו זוכר אם הורכב באותו לילה על אופניים חשמליים (עמ' 59 ש' 13-16).

97. בהודעתו הרביעית, מיום 26.10.2020 בשעה 11:54 (התמליל ת/ג4), טען הנאשם כי ביום האירוע ישב אצל ראזי בביתו ביפו והשניים שתו. פתום החליט ראזי שצריך לקנות סמים בלוד, והנאשם בא איתו. ואז התחולל "הוויכוח" והנאשם הלך לבדו לקנות "אקסטות" וחזר הביתה (עמ' 13-14). הנאשם טען כי נואל מעלילה עליו עלילות שווא. כאשר הציגו לו את הסרטון בו נראים הוא ואיברהים צועדים בשעה 4:00 לפנות בוקר לביתו של איברהים, לא זיהה את עצמו, ואפילו לא את השכונה או את ביתו של איברהים (עמ' 19-25). לדברי הנאשם, כאשר חזר הביתה נראה לו שנואל הייתה ישנה, אבל היא נוטה להתעורר בלילה ויכול להיות שהזיזה את הווילון וראתה אותו (עמ' 29). לטענה כי רואים שהחזיק בידו שקית ובה רכושו של המנוח, בסרטון בו הוא מסתובב ליד בית המנוח, השיב הנאשם כי החזיק בידו בקבוק וודקה (עמ' 38-39, 43). הנאשם הכחיש נחרצות שהיה בדירת המנוח באותו לילה, וכן שאמר "תן את הקוד" (עמ' 56-57).

98. בפתח הודעתו החמישית, מיום 1.11.2020 בשעה 12:53 (התמליל ת/ג5), הודיע הנאשם כי כל מה שהיה לו לומר מסר בחקירותיו הקודמות ואין לו מה להוסיף (עמ' 3). הוצג לנאשם שהמנוי שלו מספר 017 מופיע ברשימת אנשי הקשר של איברהים ושל ראזי. לא היה לו מה לומר על כך (עמ' 6-7, 11). הנאשם טען כי יודע שהמשטרה שמה לו סמוי בתא (עמ' 11). ברגע שהחוקרים החלו להציג לו שאלות בנוגע לטיב הקשר שלו עם שניים אלה, כעולה ממחקר התקשורת, שמר הנאשם על זכות השתיקה ולא היה מוכן לענות יותר לשאלות (עמ' 12 ואילך). גם כאשר הוצגו לנאשם איכוני מנוי הטלפון שלו ונאמר לו שדיבר עם ראזי ועם איברהים כשהיה בדירת המנוח והכה אותו למוות, בחר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

הנאשם לשמור על זכות השתיקה (עמ' 21 ואילך; עמ' 31 ואילך וראו למשל תגובתו של הנאשם לשאלה מה היה תוכן שיחתו עם איברהים לאחר ששוחח עם ראזי – עמ' 40 ש' 17-21).

יצוין כי הנאשם השיב בחקירה זו לשאלות אחרות, פעמים רבות בתשובה "לא זוכר", וניכר כי שמר על זכות השתיקה רק ביחס לשאלות בנוגע לראיות שנתפסו בעיניו כראיות מסבכות.

99. גם בפתח בהודעתו הששית מיום 3.11.2020 בשעה 10:59 (התמליל ת/ג6), הודיע הנאשם כי אין לו מה להוסיף על שאמר בחקירות הקודמות. הראו לנאשם את תמונת המברג ושאלוהו אם יש לו קשר אליו או ראה אותו פעם, ומיד הודיע ששומר על זכות השתיקה ונחקר כבר על המברג (עמ' 5). זאת, אף על פי שזו הפעם הראשונה שהוצגה לו בחקירה תמונה של המברג בו עסקין.

בהמשך החקירה הוטח בנאשם שבאמצעות המברג הזה פרץ את הדלת של הקשיש המסכן, וזו הייתה תשובתו: "זה לא נכון, אני לא פרצתי שום דלת ואני שומר על זכות השתיקה. וכל מה שאתם שאלתם אותי אני דיברתי בחקירות קודמות. אין לי שום קשר לעניין הזה" (עמ' 13 ש' 24-29). באופן דומה נהג הנאשם בשאלות הנוגעות לקשר שלו למברג, לשבירת התריסים בחדר המקלחת בבית המנוח (עמ' 14-15), ועוד.

גם הפעם השיב הנאשם תשובות מלאות לשאלות אחרות (ראו, למשל, עמ' 9).

100. ביום 4.11.2020 בשעה 10:00 בוצע עימות בין הנאשם וראזי, ובהמשכו (מעמ' 5) נערכה חקירתו השביעית והאחרונה של הנאשם (התמליל ת/ג7).

הנאשם נחקר בחקירה זו על תכנים שעלו בדיבוב, ובעיקר על האמרות שמסרו ראזי ונואל, בזיקה לראיות אחרות שחלקן הוטחו בנאשם. הנאשם טען שראזי ונואל שקרנים. בין היתר טען הנאשם בחקירה זו כי שילם את חובו לנואל – 350 או 400 ₪ - בכסף ישראלי (עמ' 32), כי בליל האירוע לא היה שרוט ולא היה דם על בגדיו (עמ' 33) והוא לא סיפר לנואל שנפל מאופניים חשמליים, מפני שהתרחק ממנה בתקופה האחרונה והיא כלום בשבילו (עמ' 34-35). כאשר נשאל הנאשם אם איברהים לא סיפר לו שנואל סיפר לו על הדם, בחר הנאשם בזכות השתיקה (עמ' 39 ש' 9-11).

בהמשך החקירה הושמעו לנאשם האזנות הסתר המפלילות בינו לבין איברהים. גרסת הנאשם הייתה כי הם מדברים על חובו של איברהים לנאשם מעבודות שעשה הנאשם אצל דודו של איברהים, וכי כאשר אמר הנאשם לאיברהים "אתה סיפרת למישהו?" הכוונה הייתה לסמים (עמ' 43 ואילך).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

101. עדותו של הנאשם לפנינו הייתה עדות כבושה, רצופה פְּרָכּוֹת ושקרים.

102. בתמצית טען הנאשם כי בליל האירוע הקפיץ אותו חבר לביתו של ראזי ביפו, שם שתו וודקה. פתאום הזמין ראזי מונית, הודיע שנוסע ללוד להביא אקסטזי מבני משפחתו, והציע לנאשם להצטרף אליו (עמ' 1408). הנאשם לא זכר לטענתו את מה שאירע בבית משפחת עבד אל האדי, פרט לכך שיצא משם ב"ויכוח". זאת מחמת היותו שתוי ומסטול. הנאשם, שלא הכיר את האזור, יצא מהדירה וראזי נשאר. רכב שעבר במקום לקח אותו טרמפ למקום בו יוכל לתפוס מונית, והדריך את הנאשם שהיה מעוניין לרכוש "ירוק" לאדם בשם "חנטוש". הנהג שוחח עם אותו "חנטוש" וסיכם איתו שיסדר לו ירוק. הנאשם פגש את "חנטוש" בקצה הרחוב וזה מכר לו "ירוק" תמורת 200 או 250 ₪ (עמ' 1416). שם התקשר הנאשם לתחנת מוניות אך אמרו לו שאין מוניות מחוץ לעיר בשעה כזו בגלל הקורונה. אמרו לו להגיע לכיוון התחנה המרכזית בלוד. הכווינו אותו איך להגיע לשם, ובדרכו רגלית פגש בחור עם אופניים, שהקפיצו לתחנת מוניות. במקום עברה מונית עם נוסע, שלקחה אותו חזרה ליפו.

הנאשם אישר, לראשונה בעדותו כי ראזי התקשר אליו בשלב מסוים במהלך הלילה, אך לא זכור לו שענה לו. לדבריו יתכן שראזי שמע אותו מבקש ממישהו ברחוב מספר של תחנת מוניות (עמ' 1418).

בהגיעו ליפו פגש הנאשם לטענתו באיברהים יושב בגינה ואוכל. הנאשם טען הנאשם כי רצה לפגוש באיברהים משום שהעדיף לא להיכנס לבית לבד כשנואל שם (עמ' 1422). השניים נכנסו הביתה, לא ראו אף אחד בבית, איברהים סר לחדרו והנאשם המשיך לשתות. או אז טען הנאשם, שוב לראשונה בעדותו, שנסע להביא משהו מחבר בשכונה עם האופניים החשמליים של איברהים שנשאר בבית. הנאשם קנה לדבריו סמים אצל אותו חבר עלום אך במהלך הנסיעה חזרה החליק והרגיש כאב קל בגב (עמ' 1423-1424). הנאשם חזר לביתו של איברהים ושניהם ישבו, שתו, השתמשו בסמים ואז הלכו לישון. הנאשם לא זכר, לדבריו, אם ראה את נואל או לא באותו הלילה.

ביום שישי בצהריים הנאשם התעורר וראה את נואל. איברהים היה בעבודה. יתכן ששוחח עם ראזי בטלפון על שתיית ליל אמש. אחרי כמה ימים עזב הנאשם את ביתו של איברהים, כי זו הייתה תחנת סמים, אנשים כל הזמן נכנסים ויוצאים (עמ' 1427).

על נואל אמר הנאשם כי ביקשה לצאת איתו, אך הוא לא היה מעוניין, ועל כן התרחק ממנה. הנאשם אישר שהחזיר לנואל חוב בגובה 400 ₪, לדבריו בארבעה שטרות של 100 ₪, לא בכסף טורקי שמעולם לא היה לו, ואיברהים נכח במעמד זה (עמ' 1439-1440). נואל לא ראתה אותו עם בגדים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

קרועים ועם דם. הנאשם זכר שכשיצא עם האופניים היה עם גופיה. כנראה ביום המחרת כשנפגשו נואל שאלה אותו מה יש לו בגב ואמר לה שהחליק (עמ' 1441-1443). הנאשם אישר שנואל קנתה לו טלפון זול (כי הטלפון שלו כל הזמן מתקלקל), אבל לא ביקש ממנה אלא מאיברהים, והאחרון הוא שהפעיל אותה בעניין זה (עמ' 1441). לדברי הנאשם לא סימן לנואל דבר בנוגע לקפיצה ממקום גבוה לנמוך (עמ' 1444).

לגבי המברג טען הנאשם כי הוא מוכר לו ויתכן שעבד איתו בדירה. מדובר במברג שמכונה "מברג דפיקה" ותכליתו לשבור משהו קטן. יש לו כלים כאלה ולפעמים הוא משאיר אותם במקומות העבודה. לכן קונה סט (עמ' 1435).

103. בחקירתו הנגדית הכחיש הנאשם שאי פעם סיפר לראזי שיש לו לקוח שמחזיק הרבה כסף בבית ולא היה לו הסבר כיצד היה לראזי מידע כזה (עמ' 1456 ש' 26 – עמ' 1457 ש' 2); הכחיש שאמר בחקירתו הראשונה (ת/1) שנסע ללוד לבד (עמ' 1466 ש' 23); טען שלא הכחיש תחילה במשטרה את היכרותו עם ראזי ותרץ זאת בכך שלא הכיר את שם משפחתו ואף לא את אשתו ואת משפחתה, וזאת הגם שראזי והוא חברים מזה עשור והייתה תקופה שנהגו להיפגש מדי יום (עמ' 1466-1469); לא הצליח להסביר מדוע הציג עצמו כתפרן לכל סובביו ובאותו זמן ממש טען שיש לו כסף לבזבזים ובלויים (עמ' 1474-1476); והודה ששילם על הנסיעה מיפו ללוד, למרות שזו נעשתה לדבריו לצרכיו של ראזי בלבד (עמ' 1476).

הנאשם טען עוד בתשובות לשאלות ב"כ המאשימה כי אצל "חנטוש" בלוד קנה אולי 4 גרם חשיש בסכום שבין 200 ל-250 ₪. לדבריו סיפר על כך בחקירת המשטרה אך הם פשוט רשמו רק מה שרצו (עמ' 1484); כי הוויכוח בבית משפחת עבד אל האדי נסב על ענייני דת, דבר שלא הזכיר בחקירתו הראשית (עמ' 1487); הנאשם העיד תחילה שיכול להיות שסיפר במפגש הזה על עבודות שהיו לו בראשון וברחובות ויתכן שאף על עבודות האינסטלציה "אצל הזקן" (עמ' 1496), אך בהמשך, לאחר התערבות של בא כוחו באמצע החקירה הנגדית, נסוג בו מגרסה זו (עמ' 1498). הוא הכחיש שהיה לחוץ במהלך המפגש האמור (עמ' 1510-1512); עוד טען הנאשם כי הזמין את המוניית מהטלפון שלו, וזאת בניגוד לת/3 שם טען שלקח טלפון ממישהו אחר (עמ' 1519); כי הזמין את המוניית (כעולה ממחקר התקשורת) שלוש שעות ומחצה לאחר שעזב את בית משפחת עבד אל האדי כי לקח לו שלוש שעות ויותר לקנות סמים (עמ' 1524-1525); כשנשאל מדוע התקשר מספר רב של פעמים לאיברהים במהלך אותו הלילה, ענה הנאשם שרצה לראות אם איברהים יסדר אותו עם סמים (עמ' 1538).

הנאשם גרס שלא זיהה את עצמו בחקירה בסרטון עם איברהים כי היה עם חולצה לבנה וחשב שבאותו לילה היה עם חולצה שחורה (עמ' 1546); לא אמר לנואל שנפל מלמעלה למטה וכך נפצע (עמ' 1546).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

1554); לא ראה את נואל בלילה בו חזר מלוד; היא לא ראתה אותו סופר שטרות באותו לילה אבל יתכן שראתה אותו סופר שטרות למחרת, כשסיפר לה לדבריו על פציעת האופניים (עמ' 1555); מעולם לא ענד שרשרת; אולי נואל החליטה להעליל עליו כי שמעה מאיברהים שרוצה לתת לו את יחידת הדיור שלה (עמ' 1563); אולי מפני שביקשה לצאת עמו ולא הסכים (עמ' 1564); לא אמר לנואל תודה כשעזב את הבית כי מי היא בכלל? מאיברהים כן נפרד לדבריו (עמ' 1569).

לגבי מנויי הטלפון: מנוי 717 עבר למישהו צרפתי מאילת. החברה מכרה אותו בגלל חוב. מנוי 017 התקלקל והסים נשחק, ובניגוד לגרסה שהציג בחקירה הראשית אישר הנאשם ששלח את נואל לקנות לו חדש (עמ' 1572 ש' 16-17).

לעניין שיחותיו עם איברהים שנקלטו בהאזנות הסתר, טען הנאשם כי איברהים הוא סוחר בסמים ויום לפני השיחות הנאשם קנה ממנו וזה רקע השיחה. לשאלה איך נואל קשורה לעסקי סמים אלה השיב הנאשם כך: "כי כל פעם היה מחביא דברים על ידה ואצלה ונותן לה לראות מה הוא עושה כשהוא מחלק סמים ודברים כאלה. אז אמרתי לו פעם הבאה אל תעשה דברים כאלה על ידה" (עמ' 1575 ש' 1-3).

הנאשם טען שלא הייתה לו יכולת להיכנס לדירת המנוח דרך חלון המקלחת. הוא מפחד מגובה ואחרי מחלת סכרת (עמ' 1586). בשלב זה הוקרא לו הקטע משיחתו עם המדובב בו פרט את מעלליו האקרובטיים באחת מעבודותיו, טען לראשונה שהחליק 8 מ' באותה עבודה ואז החליט שלא יעשה עבודה כזו יותר בחיים (עמ' 1587-1588).

104. הנאשם ביקש להביא לעדות את מוכר הסמים "חנטוש" מלוד, אך לטענתו לא ידע כיצד לאתרו. אשר על כן נאותה המאשימה להמציא לו רשימה של שלושה אנשים העוסקים בתחום בלוד וזה כינויים, והנאשם זימן לעדות את כולם ואלה היו עדי ההגנה היחידים שזימן. שני הראשונים (ה"ה איברהים אבו גנים ומוחמד אבו קישק) הכחישו קשר עם הנאשם. השלישי זימר זָמַר אחר.

אחמד מכאווי, המכונה "חנטוש", העיד כי אינו מכיר את הנאשם, אך ראה אותו פעם אחת, אולי לפני שלוש שנים ומחצה, ויכול לזהותו באולם. "מישהו" אמר לעד שהנאשם יבוא אליו לקחת "ירוק", והוא זוכר שנתן לו. העד לא זכר מי אמר לו לתת "ירוק" לנאשם, לא זכר כמה מריחואנה נתן לו, ובכל מקרה הייתה זו עסקה ללא תמורה (עמ' 1616, ש' 25-26). זאת בניגוד לגרסת הנאשם שטען כי שילם עבור הסמים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

בחקירתו הנגדית אישר העד כי הוא נוטה לשכוח דברים "באותה שניה" (עמ' 1617 ש' 16); אמר שזוכר עוד מקרים בהם סיפק סמים לאנשים, אך אין ביכולתו לומר מתי בדיוק (עמ' 1617 ש' 31-30); את הנאשם ראה פעם אחת לפני 3.5 שנים ויכול לזהותו, אך אין לו מושג באיזה חודש זה קרה ובאיזו שעה בלילה (עמ' 1618); ולבסוף אמר שאינו זוכר אם קיבל תמורה עבור הסמים, אם לאו (עמ' 1620).

אומר כבר עתה: עדותו של מר מכאווי נדמתה בעיניי ככזו ש"נתפרה" לצורך המשפט. העד התאמץ להציג גרסה שתסייע לנאשם, אך גרסתו נטולת פרטים ואינה הגיונית. איני מאמין לגרסת העד כי מכר (או סיפק ללא תמורה) מריחואנה לנאשם, בתאריך לא ידוע (אבל לפני שלוש שנים ומחצה, באופן שמתאים לגרסת הנאשם), בשעה לא ידועה, ובהנחיית אדם לא ידוע. אין לי אמון בטענתו כי מכל לקוחותיו דווקא את הנאשם, אותו ראה לטענתו פעם אחת ויחידה לפני זמן רב, יכול היה לזהות באופן מידי בבית המשפט.

גרסתו של העד היא גרסת בדים ולא אוכל ליחס לה כל משקל.

י"ב הנאשם לא עמד בנטל הטקטי שהוטל עליו, ולא העמיד הסבר חלופי בעל אחיזה ממשית

בחומר הראיות שיכול להקים ספק אמיתי באשמתו

105. שמעתי את הנאשם וראיתיו על דוכן העדים במשך שלוש הישיבות הארוכות בהן העיד לפנינו. עיינתי בכל אמרותיו. גרסתו בנוגע לקורותיו בליל האירוע וביחס לשלל הראיות המסבכות שהובאו נגדו אינה גרסת אמת. היא התפתחה בהתאם להערכתו של הנאשם מהן הראיות העומדות נגדו. הסבריו לראיות המפליגות אותו היו מאולצים, והלכה למעשה גרסתו בכללותה היא גרסה שקרית (עד כדי כך שבא כוחו אישר בסיכומיו על פה כי הנאשם שיקר "בהרבה דברים", עמ' 1683 ש' 17-18), כבושה, שאינה ראויה לכל אמון.

106. כך, למשל, הנאשם טען תחילה שאת מנוי 017 מכר לפני ששה חודשים או שנה, ומגרסה זו חזר כאשר הוצג לו מחקר התקשורת; טען שלא היה בלוד בליל האירוע, ובהמשך הודה שכן; הכחיש בראשית הדרך כל קשר עם ראזי, חברו הטוב וידידו זה עשור, ובהמשך נאלץ לחזור בו מגרסה זו; תחילה טען שנסע ללוד לבדו בליל האירוע, אך כאשר הוצגו לו סרטונים שמוכיחים אחרת אישר שנסע עם ראזי; טען תחילה שכאשר עזב את הדירה הודה לנואל ולאיברהים, אך כשהוצגו לו גרסותיהם שינה טעמו; תחילה גרס שאחרי הביקור בבית משפחת עבד אלה האדי חזר מיד ליפו, אך שכשהוצגו לו ראיות סותרות נדרש להסביר איך עברו שלוש שעות מעת שעזב את הבית ועד שעלה על מוניית בדרך ליפו, וכך נבראה בשלב מאוחר גרסת החיפוש אחר סמים נוספים והשוטטות ברחבי לוד; למרות שתחילה הכחיש שמאן דהוא הקפיץ אותו על אופניים חשמליים בליל האירוע, כאשר הוקרן לו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

הסרטון, שינה הנאשם טעמו בעניין זה כשהבין שהסרטון הוא ראיה ניצחת; גם גרסת הנפילה מהאופניים (או מהאופנוע) נבראה בשלב מאוחר כדי לתרץ את עדות נואל בנוגע למראה הדם על בגדיו ואת השריטות על גופו של הנאשם; ועוד ועוד, כמפורט בהרחבה לעיל.

107. כידוע, ערכה ומשקלה הראייתי של גרסה כבושה מועטים בשל החשד המתעורר באופן טבעי באשר לאמינותה [ע"פ 1645/08 פלוני נ' מדינת ישראל (3.9.2009)], ומשקלה של גרסה כבושה המוצגת רק לאחר הצגת ראיה מפלילה נמוך אף מזה של גרסה כבושה המוצגת לפני הצגת ראיה כזו [ע"פ 7007/15 שמיל נ' מדינת ישראל (5.9.2015)]; ע"פ 5995/21 אבו אלחסנה נ' מדינת ישראל, פסקה 23 (16.6.2022); ע"פ 1682/22 סבג נ' מדינת ישראל, פסקה 27 (11.9.2022)].

הלכות אלה מתאימות היטב להתנהלות הנאשם.

108. זאת ועוד. הנאשם בחר לשמור על זכות השתיקה בחלק מחקירותיו, והוא עשה כן רק כלפי שאלות שלוו בהטחת ראיות שעלולות היו לסבכו. זכות השתיקה של נאשם בפלילים היא כידוע זכות יסוד, ואולם כאשר חשוד בוחר לא לענות לשאלות חוקריו, ובמיוחד כאשר הוא עושה כן בתגובה לראיות מסבכות שאין לו (לפחות באותו השלב) דרך להסבירן, עולה הדבר כדי התנהגות מפלילה, שבעצמה יכולה לחזק את בנין ראיות התביעה, לו נדרש היה חיזוק כזה.

109. הסבריו של הנאשם, בחקירותיו במשטרה ובעדותו בבית המשפט, לשלל הראיות המסבכות אותו בביצוע השוד והרצח, היו הסברי סרק מאולצים שנתפרו בתפירה גסה ובלתי משכנעת. כך הסבריו לשיחות המפלילות עם איברהים; כך הכחשתו את יכולתו לפרוץ לדירה דרך חלון המקלחת למרות דבריו למדובב בנוגע ליכולותיו בתחום זה והעובדה שאין עליה עוררין כי הייתה לו היכרות ממשית עם החלון בו עסקינן, שכן לדבריו הוא שהתקינו; כך הסברו התמים לדברים ששמע ראזי בשיחת הטלפון בשעה 2:27; כך טענתו שתר אחרי איברהים כדי שיוכל להיכנס הביתה יחד עמו רק משום שנואל נמצאת שם לבדה; כך הסבריו למראהו בליל האירוע מיד לאחר הרצח, כפי שנקלט בחושיה של נואל; כך הסבריו לסיבה בעטיה לא זיהה את עצמו בסרטונים; ועוד ועוד, אין ספור.

110. גרסת הנאשם אינה ראויה אפוא לאמון, וכיוון שכך ברי כי לא עמד בנטל הטקטי שהוטל עליו, ולא העמיד הסבר סביר חלופי ומשכנע, המעוגן בחומר הראיות, לטענה כי פרץ לדירת המנוח ורצח אותו כמפורט בכתב האישום המתוקן.

ההסבר חלופי שהציע הסניגור המלומד, לראשונה בסיכומיו על פה, שהנאשם היה מעורב במשהו בלתי חוקי אחר באותו הלילה, אינו מעוגן כלל בחומר הראיות ולא הוצגה לנו כל סיבה מדוע

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

לא הועלה על ידי הנאשם עצמו בעדותו. אין מדובר אפוא בהסבר חלופי שעונה על התנאים שהציבה הפסיקה.

י"ג טענות הגנה נוספות

111. בסיכומיה טענה ההגנה מספר טענות שדורשות התייחסות נפרדת. אלה יידונו להלן.

112. טענת אחת היא כי מן העובדה שבציפורניו של המנוח נמצאה תערובת של פרופילים גנטיים של המנוח ושל אדם נוסף שאינו הנאשם, ניתן להסיק שדנ"א זה שייך לפרוץ האמיתי.

טענה זו יש לדחות בשתי ידיים.

אמנם בציפורני יד שמאל של המנוח (הממצא ביד ימין היה פחות אינפורמטיבי ולכן לא נבדק) נמצאה תערובת דנ"א הכוללת את הפרופיל הגנטי שלו ושל אדם נוסף (חוות דעת ד"ר מיכל שיינפלד ת/18 והפירוט ת/18א), ואולם פרופיל גנטי זה, שלא נמצא במאגר המשטרתי, היה נקבי (עדות מומחית הדנ"א, עמ' 204), דבר התואם את העובדה כי המנוח היה מטופל בידי מספר נשים, שחלקן העידו בבית המשפט.

מסקנה זו מתחזקת מעדותה של מומחית הדנ"א ד"ר שיינפלד (עמ' 205-207 ו-227) ומן המאמר שכתבה (ת/18ב), מהם עלה, בין היתר, כי מצאיאת תערובת תחת ציפורני קורבן עבירת רצח היא עניין נדיר (כ-22% בלבד), לא כל מאבק בין רוצח לנרצח משאיר דנ"א של הרוצח תחת ציפורני הקורבן ומגע משמעותי ואינטנסיבי בין בני אדם, לא רק מגע זוגי אבל גם לא מגע אקראי, יכול בהחלט לגרום להעברת דנ"א מהמטפל למטופל (ראו גם פרוטוקול חקירת המומחית בתיק אחר – 4/). ההגנה לא העידה מומחה דנ"א מטעמה, וכך נותרה מסקנתה ההגיונית והסבירה של מומחית התביעה המסקנה היחידה שהוצגה במשפט.

ואולי חשוב מכל אלה: בניגוד לטענת ההגנה זירת הרצח לא לימדה על מאבק כלשהו מצדו של המנוח (להבדיל מתקיפה חד צדדית וברוטאלית מצד הפורץ). באופן יחסי לזירת רצח לא היו בה הרבה כתמי דם, ניתוח הזירה לימד דווקא על כך שכל הדם בה היה של המנוח, ולא היה שום סימן בזירה עצמה, כגון התזות דם, למאבק דו-צדדי (עדותו של מני ורניצקי, עמ' 650 ואילך; עדות פקד נועם גונן, עמ' 754, 803-804).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

ההגנה התעלמה מעדות מפורשת זו של מומחה הזירה והפנתה בסיכומיה רק לעדותו של הרופא המשפטי ד"ר אלון קריספין, שהגיע לזירה על מנת לבדוק את גופת המנוח לצורך הערכה ראשונית בדבר המנגנון או המנגנונים שהביאו למוות, וכן על מנת לקבוע שעת המוות (חוות הדעת ת/23, ת/24). ד"ר קריספין כתב בחוות דעתו ת/23 כי בגופת המנוח נמצאו ממצאים חבלתיים רבים, שיכולים ללמד על פעולה במקביל של מספר מנגנונים שהביאו למוות. אחר שקבע כך ציין המומחה כך: "עם זאת, מאבק הוא תהליך דינמי ושינויי מנח בין התוקף/ים לקורבן או ניסיונות התגוננות של הקורבן באמצעות ניסיונות הרחקה של אמצעי החניקה יכולים לגרום למגוון רחב של ממצאים". ד"ר קריספין לא קבע כי המנוח התגונן מפני תוקפו, ובעדותו הבהיר שהממצאים יכולים להוות פצעי הגנה, בפרט פצעי הקרע והשפשוף שנמצאו (כעולה מחוות הדעת ת/23) באמותיו של המנוח. ד"ר קריספין אכן העיד שנראה שהיה לפחות ניסיון של המנוח להגן על צווארו (עמ' 959 ש' 31-33), אך מיד הבהיר שהוא לא דווקא מדבר על מאבק שווה כוחות (עמ' 960 ש' 25-26).

מכאן שלא הייתה סיבה למצוא דני"א של התוקף תחת ציפורני המנוח.

למעלה מן הצורך מצאתי להעיר כי גם אילו היה נופל החשד שאדם נוסף היה מעורב בתקיפת המנוח, בנסיבות העניין לא היה בכך כדי לפגום במשקלו של הנטל הטקטי שהועבר אל הנאשם להסביר את מארג הראיות המסבכות שהוצג נגדו, ובראשן הימצאות דני"א שלו על המברג ששימש לפריצה.

יצוין כי בסיכומים על פה טען ב"כ הנאשם לראשונה טענה נוספת בעניין זה: שהמאשימה לא שללה את האפשרות שהדני"א הנוסף שנמצא על גבי המברג הוא אותו דני"א נוסף שנמצא תחת ציפורני המנוח. גם טענה זו יש לדחות. מארג הראיות שהוצג נגד הנאשם חייב אותו, ולא את המאשימה, לתת הסבר לכלל הממצאים, לרבות הממצאים הגנטיים. והנה, חרף העובדה שחוות הדעת של מומחית הדני"א וניירות העבודה שלו היו ברשות ההגנה, לא מצאה היא לנכון לחקור את מומחית התביעה בעניין זה או להעיד מומחה מטעמה, וטעמיה עמה.

113. ההגנה טענה עוד כי הרופא המשפטי ד"ר נחמן חיווה דעתו שלא נמצאו על גופו של הנאשם פצעים שמתיישבים עם תקיפה אלימה.

דא עקא שד"ר נחמן החליט לא לבדוק את הנאשם, אלא הסתכל בתמונות שצולמו עם מעצרו של האחרון, 13 ימים לאחר הרצח, וחיווה דעתו כי פצעים מסוימים שהיו על גופו של הנאשם (כגון פצעים קוויים בגב) נוצרו לפחות שבוע קודם למועד הצילום (ת/37). ד"ר נחמן אכן לא ראה בתמונות חבלות בכפות הידיים של הנאשם, אך אין רבותא בדבר בהתחשב במועד בו צולם הנאשם.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג'(עציר)

114. לדעת ההגנה, עקבות נעליו של הרוצח שונות מעקבותיו של הנאשם.

בזירת הרצח נמצאו שלוש עקבות נעל: על דלת הכניסה מבחוץ, בסלון (בתוך שלולית דם) ובמרפסת. משילוב עדויותיהם של נועם גונן ואביעד לוי ניתן לקבוע כי ישנה התאמה סוגית בין טביעות הנעל כולן, מה שבהחלט מעורר את החשד שאותו אדם, כנראה הפורץ, הטביע את שלושתן. המומחה אביעד לוי הציג בחוות דעתו ת/26 תצלום סוליה של דגם 574 של חברת ניו-באלאנס, שנראה דומה לטביעות הנעל שנמצאו בזירה.

המאשימה בוודאי לא הוכיחה (ולא התיימרה להוכיח) כי הנאשם הוא שהטביע את טביעות הנעל הללו. הנאשם נעצר, כזכור, 10 ימים לאחר הרצח, והנעליים שנעל באותה עת על רגליו, וכן אלה שנתפסו בדירה בה התגורר באותו שלב, לא תאמו לטביעות הנעל. אלא שמכאן ועד למסקנה אליה נחפזה ההגנה רחוקה הדרך.

לא זו בלבד שהמומחה הסביר בעדותו שאת הדגם הספציפי הזה של חברת ניו-באלאנס מצא בחיפוש באינטרנט (עמ' 981), ולמעשה אין לו דרך לדעת אם נעל ספציפית הטביעה את העקבה בה עסקינן, הראיה היחידה שהנאשם לא החזיק מעולם בנעל של חברת ניו-באלאנס היא עדותו הבלתי-מהימנה של הנאשם עצמו. בכל הכבוד לנטען בסעיף 1.2. לסיכומי ההגנה, מצפיה בסרטוני מצלמות הרחוב בהם נראה הנאשם בליל הרצח אין שום דרך לדעת איזה דגם של נעליים נעל לרגליו.

115. פרק שלם בסיכומיה הקדישה ההגנה לכך שלא נמצאו ממצאים פורנזיים נוספים בזירה שיכולים היו לסבך את הנאשם.

אומר מיד: בנוגע לממצאים "נגטיביים" מסוג זה קובעת ההלכה הפסוקה כי:

"... כפי שנפסק לא אחת: "אין משמעות ראייתית מזכה להיעדרן של טביעות אצבע או דנ"א, שכן כוחן של ראיות מדעיות מסוג זה הוא בהימצאותן ולא בהיעדרן" (ע"פ 8798/12 נבון נ' מדינת ישראל, פסקה 34 (30.7.2013); וכן ראו: ע"פ 2957/10 אלאטרש נ' מדינת ישראל, פסקה יט (30.5.2012); ע"פ 8987/12 טרשתי נ' מדינת ישראל, פסקה 27 (28.10.2013))."

[ע"פ 5937/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (28.9.2023)]

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

ההגנה בקשה להחיל במקרה זה את החריג לכלל האמור, אלא שברור שבנסיבות העניין אין המדובר בממצאים שחייבים היו להימצא, כפי שקבעה הפסיקה אליה הפנתה ההגנה, ועל כן אין להסיק מהיעדרם של ממצאים פורנזיים נוספים נגד הנאשם (כגון ט"א שלו בזירה או דני"א שלו על פריטים נוספים בה, או ראיות חותכות לכך שמהדירה נגנב רכוש, או לכך שהנאשם החזיק במברג במהלך נסיעתו מיפו ללוד) את שמבקשת ההגנה להסיק מעובדה זו.

116. **עוד טענה ההגנה כי הנאשם מצוי היה "בגילופין באופן קיצוני" בליל המקרה, באופן שמנע ממנו לחדור לדירה באופן המתואר לעיל.**

גם טענה זו יש לדחות. אמנם הונחו לפנינו ראיות מהימנות כי הנאשם שתה בליל האירוע, אך הטענה שהיה נתון במצב קשה של שכרות מיוסדת על ראיות בלתי מהימנות בעליל, כגון עדות הנאשם ועדויותיהם של ראזי, ג'אבר, חסיב ו"חנטוש". נוסף על האמור, הנאשם על פי גרסתו שלו, תפקד במשך כל אותו לילה באופן שאינו מתיישב עם מצב של שכרות קיצונית.

117. **טענת ההגנה כי על פי כל הראיות הנאשם היה "ללא שריטות או דם או בגדים קרועים בליל המקרה" (עמ' 7 לסיכומיה) פשוט אינה נכונה.**

בסרטונים אכן לא ניתן לראות את כל אלה, ואף נהג המונית והנוסע ששהו במחיצת הנאשם בנסיעה חזרה מלוד ליפו, לא הבחינו בפרטים האמורים. בכך אין רבותא. איכות הסרטונים אינה כזו שניתן לומר כי בהעדר יכולת להבחין בפרטים האמורים הדעת נותנת שלא היו קיימים, וגם שוכני המונית לא היו חייבים להבחין בהם. ואשר לעדותו של איברהים, ששלל במפורש הימצאות הפרטים הללו אצל הנאשם, זו נדחתה כבלתי מהימנה.

לעומת כל אלה, נואל לא רק הבחינה באותם פרטים (ובכך שגופייתו של הנאשם מגואלת בדם), אלא הנאשם עצמו למעשה אישר אותם בעדותו, וניסה לתת להם הסבר תמים בכך שנפל מאופנוע (או אופניים). על כך יש להוסיף כי מחוות דעתו של ד"ר נחמן עלה כי על גבו של הנאשם דווקא נמצאו שריטות שבוע ויותר לאחר הרצח, ומני ורניצקי הביע דעתו כי אלה נגרמו כתוצאה מחיכוך עם הטיח החיצוני של הבניין בעת שהנאשם השתלשל מהגג אל חלון חדר המקלחת (עמ' 514-515).

118. **נטען כי עדות המדובב מחזקת את גרסת החפות שהעלה הנאשם. בכל הכבוד, העובדה כי הנאשם, אשר להערכת המדובב לא חשד שהוא מדובב אבל כן חשד שמותקנות בתא מצלמות, התעקש על חפותו בשיחותיו עם המדובב, אינה יכולה בנסיבות העניין לתמוך בגרסת הנאשם. באותו אופן יש**

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

לדחות את ניסיונה של ההגנה להיבנות מכך שהנאשם הכחיש את שמיוחס לו במהלך חקירותיו ובעדותו בבית המשפט.

119. **ההגנה אף ניסתה לקשור בין מאיר לרצח (עמ' 26-27 לסיכומיה).** זאת משום שהתברר כי לאחר חקירת המשטרה זרק את בגדי המנוח שהיו מגואלים בדם, המטפלת של המנוח, עיטף, העלתה בעדותה חשד כלפי מאיר ואמו ויידוע להגנה כי לאחר הירצחו של המנוח החל מאבק על הירושה בין מאיר לבין אחיו של המנוח בקנדה".

טענות ההגנה בעניין זה הן טענות סרק:

מאיר זרק את בגדי המנוח, שנותרו בדירה לאחר הרצח, זמן רב לאחר שהסתיימה חקירת המשטרה;

חשדותיה כלפי אמו של מאיר היו מוזרים ביותר, והם התבססו על הרגשתה שהמנוח במצוקה משום שאצלו "העיניים מדברות" (עמ' 1089), ועל דברים (שתוכנם לא נמסר) שאמרה לה המטפלת של אמו של מאיר (עמ' 1090). עיטף טענה כי מאיר ואמו בודדו את המנוח מסביבתו, אך לשאלותינו לא הצליחה לספק ולו דוגמה אחת לביסוס תובנה זו (עמ' 1092 ואילך). לא למותר להוסיף כי להערכותיה הבלתי מבוססות של עיטף לא נמצאו שום תימוכין בראיות;

ובאשר לידיעות ההגנה בנוגע לסכסוך ירושה כזה או אחר בין מאיר לאחיו של המנוח – מידע כאמור לא נפרש בפנינו כלל. יצוין כי ההגנה לא הציגה למאיר שאלה כלשהי בעניין ונזכרה שנתיים לאחר עדותו לבקשנו לפנות אליו ולבקש ממנו פסק דין של בית המשפט לענייני משפחה בנוגע לירושת המנוח (או לחלופין להוציא נגדו צו שיפוטי). בקשה זו דחינו בהחלטה מנומקת (עמ' 1320-1321), לאחר שלא מצאנו הצדקה לשוב ולהטריד את העד ולפגוע בפרטיות, מבלי שהוצגה לנו ולו ראשית ראיה לחשיבות המסמך.

120. **לדעת ההגנה הנאשם הכיר את דירת המנוח וידע היטב שאין בה כספת,** ומכאן שאין לקבל את תוכן שיחתו הלילית עם ראזי, באופן שתואר על ידי ראזי באמרותיו במשטרה, אלא את גרסת הנאשם כי ביקש את הקוד על מנת להתקשר לתחנת מוניות.

אכן, מאיר העיד שככל הידוע לו לא הייתה למנוח כספת בדירה (עמ' 115 לפרוטוקול הישיבה מיום 21.10.2021), ובזירה עצמה לא נמצאה כספת, ועל כן ניתן להניח שבפועל אכן לא הייתה כספת בדירת המנוח. ועם זה, מעדותו של מאיר (ולמעשה אף מעדותו של הנאשם) עולה כי הנאשם ידע

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

שלמנוח ישנם כספים לא מעטים, ועל כן בהחלט סביר שהעריך שישנה כספת בדירה, ובשלב מסוים במהלך השוד והרצח חקר את המנוח על הקוד לכספת, מבלי שראה אותה. ודוק: משנדחתה גרסת הנאשם בכללותה כגרסה בלתי מהימנה לחלוטין אין אפשרות לקבוע על בסיסה ממצא בנוגע ל**ידיעותיו** אודות קיומה של כספת בדירת המנוח.

מעבר לזאת, לא מצאתי הגיון בגרסת הנאשם, לפיה יתכן שבזמן שראזי התקשר אליו שמע האחרון את הנאשם מדבר עם אדם בלתי ידוע על הקוד, על מנת להתקשר לתחנת מוניות. כדי להתקשר לתחנת מוניות אין צורך בשום קוד, אלא במספר טלפון, והנאשם דווקא התקשר באותו הלילה, כשעה לאחר שיחתו עם ראזי, לתחנת מוניות "אורלי" בלוד. ממילא אין בגרסה זו שהעלה הנאשם התמודדות עם הצעקות הרמות ששמע ראזי באותה שיחת טלפון.

121. **ההגנה טענה גם לקיומם של מספר מחדלי חקירה:** לא נתפסו חלק מבגדי המנוח שהיו טבולים בדם בזירה ואח"כ הושמדו; לא נדגמו כל כתמי הדם; המשטרה לא עשתה לשיפור הסרטונים שתפסה באופן שלדעת ההגנה יכול היה להציל מהם פרטים נוספים; לא נבדקה גרסת מאיר כי ניסה לפתוח את דלת הכניסה לדירה בבעיטה; לא נערך על ידי המשטרה ניסוי לבדיקת היתכנות הפריצה לחדר המקלחת בדירה דרך הגג; ועוד כיוצא באלה.

ואולם התרשמתי היא כי חקירת מקרה רצח זה הייתה מן היסודיות והאיכותיות ביותר. חוקרי המשטרה בדקו כמות עצומה של ראיות בכמעט כל כלי חקירתי ומדעי שעמד לרשותם (סעיף 3.א. לסיכומי ההגנה. מעבר לשלל מוצגי התביעה שמוכיחים זאת ראו גם את מוצגי ההגנה נ/7 – נ/16ג), אך מטבע הדברים לא ניתן היה להעביר כל מוצג שנמצא בזירה את כל הבדיקות המדעיות האפשריות, וגם לא היה בכך צורך (עדות מני ורניצקי, עמ' 505 ואילך).

בנוגע להחלטה לא לדגום את כל כתמי הדם בזירה העיד פקד נועם גונן כי ההבנה הפשוטה מהזירה הייתה שהדם, גם זה שנמצא על המכנסיים, היה של המנוח (עמ' 746-752; נ/18).

122. **זה המקום לציין כי במהלך המשפט בקשה ההגנה לערוך מיני בדיקות נוספות וחקירות, וכמעט כל בקשותיה בעניין זה נענו בחיוב על ידי המאשימה ועל ידינו (צילום זירת הרצח – עמ' 22 לפרוטוקול הישיבה מיום 12.10.2021; בדיקה נוספת של מוצגים – החלטה מיום 29.11.2021; העברת מסמכים רפואיים בעניינו של ראזי וכן בדיקת מוצגים והוראה למשטרה לנסות ולאתר מוצגים נוספים – עמ' 33 לפרוטוקול; צו למרכז לבריאות הנפש בעניינו של ראזי – החלטה מיום 21.12.2021; העברת חומרים רפואיים נוספים בעניינו של ראזי – עמ' 430 לפרוטוקול; פניה למכון לרפואה משפטית בעניין דנ"א – עמ' 1036; עריכת בדיקות במאגר הדנ"א המשטרתי – עמ' 1320 לפרוטוקול; השלמת חקירה**

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

לטובת איתור העד המכונה "חנטוש" עבור ההגנה (עמ' 1600-1601 לפרוטוקול) ולאחר מכן זימון העדים הפוטנציאליים לעדות (החלטה מיום 27.9.2023).

לבקשות אחרות של ההגנה לא נעתרנו, מאחר שלא מצאנו להן הצדקה. ההחלטות כולן מנומקות. כך דחינו את בקשתה לזמן לעדות נוספת את עד התביעה איל אהרונסון (החלטה מיום 2.1.2023 ועמ' 1321 לפרוטוקול), את בקשתה לפנות למאיר ולהורות לו להמציא לה מסמך משפטי (עמ' 1320 לפרוטוקול), את בקשתה לזמן לעדות נוספת את מאיר וכן את מומחה התביעה שהעיד מטעמה בתיק אחר (החלטה מיום 22.9.2023), את בקשתה לזמן בשנית את מומחית התביעה ד"ר מיכל שיינפלד (עמ' 1604), ואת בקשתה לחקור בשנית את העדים ראזי ופלד (עמ' 1608).

123. דומני כי דבריו הנכוחים של בית המשפט העליון בע"פ 9306/20 **ברגות נ' מדינת ישראל** פסקה 16 לפסק הדין שניתן מפי כב' השופט א' שטיין (29.4.2021), מתאימים כמו כפפה ליד לטענות ההגנה לקיומם של מחדלי חקירה בתיק זה:

"... טענות בדבר "מחדלי חקירה" נהנות מפופולריות רבה לאחר שקנו אחיזה במשפטנו. התדירות שבה טענות אלה מועלות מעמידתן בשורה אחת עם "חוסר תום-לב" כטענת סל המושמעת בקול תרועה רמה כמעט בכל התדיינות אזרחית. בכך, כמובן, אין שום רע כל אימת שמדובר בטענה שיש לה אחיזה במציאות, להבדיל מטענה אשר נזרקת לחלל האוויר ללא תימוכין של ממש ומתוך תקווה ליצור באמצעותה "ספק סביר", ... חקירה פלילית איננה "תכנית כבקשתך" וכי לנאשם אין זכות קנויה באשר לאופן שבו המשטרה מכלכלת את צעדיה ומקצה את משאביה החקירתיים. כפי שהבהיר השופט י' עמית בע"פ 2796/15 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 20 (8.2.2018),

"בכל תיק קיימות אינסוף פעולות שניתן לבצע בכיווני חקירה שונים, כך שהמלאכה מרובה, והפועלים אינם עצלים אך המשאבים מוגבלים. שיקול הדעת מסור לגורמים שמנהלים את החקירה, אך האחריות הכבדה המוטלת עליהם מחייבת אותם לעשות מאמץ ניכר כדי לרדת לחקר האמת ולהימנע מקיבעון מחשבתו."

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

מחדלי חקירה מהם זכאי הנאשם להיבנות הם בגדר רשימה מוגבלת ומצומצמת של מחדלים חמורים, שעיקרם אי-נקיטת פעולה חקירתית מתבקשת באופן אשר מטיל ספק רציני בראיות שבאות להפליל את הנאשם (ראו למשל: ע"פ 7758/04 אלקאדר נ' מדינת ישראל, פסקאות 4, 27 והאסמכתאות שם (19.7.2007)).

לא כך נעשה בענייננו. ברי כי "מחדלי חקירה", בוודאי כאלה מן הסוג המתואר, אין כאן.

התוצאה

124. נגד הנאשם הצטברו ראיות נסיבתיות רבות וכבודות משקל המסבכות אותו בביצוע הפריצה לבית המנוח והמתתו במהלכה. עבר אל הנאשם נטל טקטי ברור בו לא עמד. ניתן אפוא לקבוע במידת הוודאות הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם הוא האדם שפרץ לדירת המנוח בליל האירוע על מנת לבצע שוד, במהלכו רצח את המנוח באכזריות.

125. ההגנה הסכימה כי אם תוכח זהות הפורץ והממית, יש להרשיעו בעבירה של רצח בנסיבות מחמירות, בהתאם לסעיף 300א(א)(2) לחוק שזה לשונו:

301א. (א) הגורם בכוונה או באדישות למותו של אדם באחת מהנסיבות המפורטות להלן, דינו – מאסר עולם ועונש זה בלבד:

(1) ...;

(2) המעשה נעשה במטרה לאפשר ביצוע עבירה אחרת או להקל את ביצועה, או במטרה להסתיר את ביצועה של עבירה אחרת, או לאפשר הימלטות מן הדין לאחר ביצוע העבירה האחרת; לעניין זה, "עבירה אחרת" – עבירה שעונשה שבע שנות מאסר או יותר;

הנאשם המית את המנוח במהלך שוד, שהיא עבירה שעונשה עולה על 7 שנות מאסר; הממצאים בזירה מוכיחים כי מעשה ההמתה נעשה במטרה לאפשר את ביצוע השוד, או להקל על ביצועו, או לכל הפחות להסתיר את ביצועו; בהינתן אופי המכות שהונחתו על המנוח בזמן השוד ניתן לבסס במקרה זה ללא קושי את חזקת הכוונה נגד הנאשם, שלפיה התכוון לתוצאות הטבעיות של מעשיו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

יובהר אפוא כי גם אלמלא הייתה ההגנה מסכימה במפורש להרשעת הפרץ בעבירה של רצח בנסיבות מחמירות, לא היה קושי ממשי לעשות כן בהיתן ממצאי העובדה שפורטו לעיל.

126. כפועל יוצא של ממצאי העובדה שקבעתי יש לדעתי להרשיע את הנאשם גם ביתר העבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן: **כניסה והתפרצות למקום מגורים; שוד בנסיבות מחמירות**, שכן הנאשם פרץ לדירת המנוח, גנב משם רכוש הכולל לכל הפחות שעון, שרשרת ושטרות של כסף טורקי, ובמהלך השוד הכה את המנוח; ו-**ניסיון לקשור קשר לפשע**, בשל הצעתו לראזי "לעשות מכה. לדפוק מישהו בכסף".

יוער עם זה כבר עתה, כי על פני הדברים נראה ששתי העבירות הראשונות נבלעות בעבירת הרצח בנסיבות מחמירות, בה הרשעתי את הנאשם.

127. אציע אפוא לחבריי להרשיע את הנאשם בכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן.

סגן הנשיאה, השופט עמי קובו

אני מסכים.

השופטת מרב גרינברג

אני מסכימה

הוחלט כאמור בחוות דעתו של השופט קרשן

ניתנה היום, כ"ז אייר תשפ"ד, 04 יוני 2024, במעמד הצדדים

מרב גרינברג, שופטת

מיכאל קרשן, שופט

עמי קובו, שופט,
סגן הנשיאה,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 31337-11-20 מדינת ישראל נ' תאג' (עציר)

